

Art Annual

ANDERSON HIGH SCHOOL

Kancheepuram

1955
1956

Rt. Rev. David Chellappa, M.A.,
Bishop in Madras,
Church of South India.

A former member of our School Committee and one of our distinguished visitors during the current year.

Our heartiest felicitations to him on the well-deserved and divinely-ordained elevation to the Bishopric of Madras (belated though the public expression of our felicitations be!) We acknowledge with gratitude the very kind message sent to us promptly by our very busy Bishop.—Editor.

P. 6904.

The Headmaster has done me the honour of inviting me to contribute a message, on the ground that I am a "former member of the School Committee" (rather a sleeping and even absentee partner!) and a "distinguished visitor during the year". I would rather write as a friend!

A school which produces "good results" is not necessarily a good school—this can be done by spoon-feeding. A school which has a good athletic record, is not necessarily a good school—this possibly can be achieved by dubious methods. I call Anderson a "good school", because it is original, creative; it encourages originality in its pupils; it trains them to find joy in creation. The Art Annual bears testimony to the place that Anderson holds in the world of secular education.

Christians believe in and worship a God who revealed Himself first as Creator and, in the fullness of time, as Re-Creator. As a Christian, therefore, I cannot but rejoice in this evidence of creative activity in Anderson High School under the energetic and resourceful leadership of its Headmaster.

(Sd.) DAVID CHELLAPPA,
Bishop in Madras.

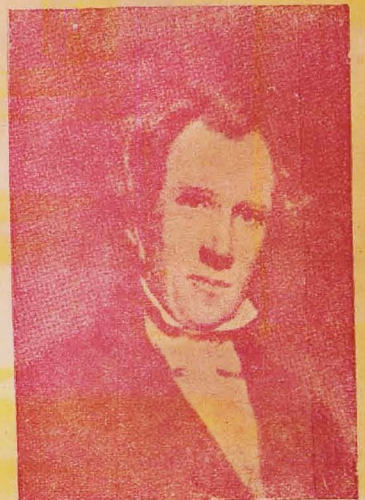
Art Annual 1955-'56.

"WHERE THERE IS NO VISION, THE PEOPLE PERISH"

ANDERSON HIGH SCHOOL 1859

The Rev. John Anderson

KANCHEEPURAM

ANDERSON HIGH SCHOOL

அஞ்சலி

தியநர கக்கதவ டைத்ததா ரடைபட்ட

செப்பரிய மேட்சு கதியின்

செம்பொற்க பாடந் திறந்ததார் நரரெலாந்

தீவினைக் காளா கவே

மாயம் புரிந்தசண் டாளப் பசாசனை

மடித்ததார் நனறி யறியா

மாபாவி கட்டுகென்று மழியாத பேரின்ப

வாழ்வருள வேழை மனுவாய்

நேயமொ டுதித்துநன் னெறியையுப தேசித்து

நீசர்கட காயப்பினை சொலி

நின்றதார் வருதேவ ந்தியின் றண்டனையை

நோந்தரிய பாடடைந் தைங்

காயம படச்சிலுவை மீதுபிரா ணத்தியா

கஞ்செய்த தூரகொ லந்தக

கருணா கரனறனிநு சரணா விந்தமலர்

கருதி யஞ்சலி செய்குவாம

—

—இரட்சணிய மனோஹரம்

பாஜையங்கோட்டை மகாவித்துவான்,

ஏ. எம். ஏ. கிருஷ்ண பிள்ளையவர்கள்.

Farewell Address Presented to

Miss E. W. YOUNG, M. A.,

BY THE STAFF AND PUPILS OF ANDERSON HIGH SCHOOL, KANCHEEPURAM, ON THE EVE OF HER RETIREMENT FROM MISSIONARY SERVICE IN SOUTH INDIA IN APRIL, 1956.

Madam,

Years of self-less service rendered to the glory of God in the cause of education in various spheres and in various capacities, in lands strange and distant, amidst peoples whose castes and creeds are as varied as their habits and customs, have rolled over. Hundreds and thousands of children have passed through the tender and benevolent care, either directly given by you, or indirectly bestowed through others under your superintendence. Large numbers of teachers too, men and women, have passed through these long years not untouched by the salutary influences you wielded in the different offices you held as teacher, warden, counsellor, treasurer, Committee member or chairman. Many furloughs have come and gone but this time it is not a furlough. All this town and the villages around are visibly moved at this impending departure of a dear mother in God, and we, in this school, are moved no less. We wish you well in your voyage and wish you many years of quiet rest in your happy homeland.

The children of this school will miss your periodical visits to this School Assembly to which you used to bring almost every missionary friend who happened to visit you. Our rabbits and fishes too will miss the interest with which you used to bring little children to watch them at play. Long will our chil-

dren remember how regularly you used to be with them at all school functions except when "Duty—the stern daughter of the Voice of God" summoned you elsewhere.

Who, among the public, the old boys and the members of the staff does not know, how much this school was dear to you, and how willingly you shouldered

Member of our School Committee for many years, Chairman for a little over 3 years and C. S. M. Treasurer for nearly a decade.

To her wise guidance and encouragement Anderson High School, Kancheepuram, owes not a little.

—Editor

responsibilities for this school and helped it with your sagacity, sympathy and understanding, and guided all its counsels most ably, but never dominatingly, both as member and as Chairman of the School Committee during the years of your stay at Kancheepuram, never once grudging the time taken by Committee meetings or other occasions when you had to be consulted off and on, so that, when the winds blew the clouds rumbled, the lightnings flashed and the storms burst, the school stood mighty and stately as ever and flourished as never before?

Who can deny that your calm face wreathed in benignant smiles, your kindly looks and courteous words will keep your spiritual presence with us for long? How winning in approach, how persuasive in manner, how gentle in look and word, how untiring in good efforts, how correct and methodical, and yet, how unrelenting in point of principle—all those, who have come under the

wand of your authority or the wave of your friendliness, know: Incapable of sneer or sarcasm you poised an amiable temper with a pleasing cordiality which revealed what a woman of prayer and faith you were.

You leave us now but we treasure with us your noble Christain example - an unforgettable symbol of simple, unassuming gentle loving care of everything entrusted to your care and of vigilance, industry sense of duty and good cheer.

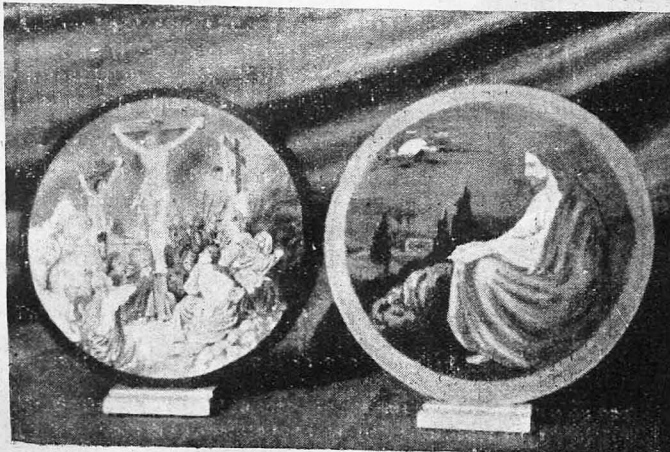
We are glad you are returning home for a real rest surrounded by the familiar trees and flowers, the ice and snow, the wind and rain, the light and warmth of your native high-lands and low-lands, and your dear brothers and sisters, nephews and nieces, friends and acquaintances, from whom you had

wrenched yourself away for 30 long years to labour hard in the tropics in our midst.

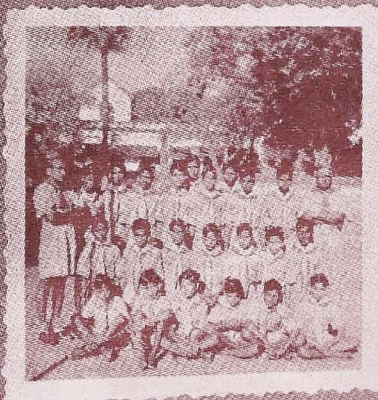
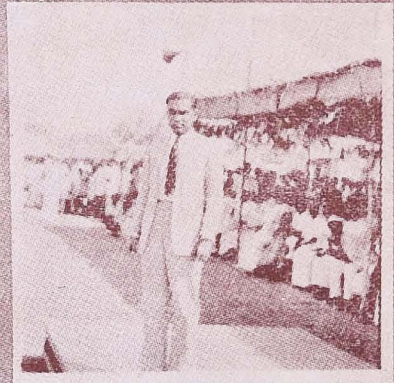
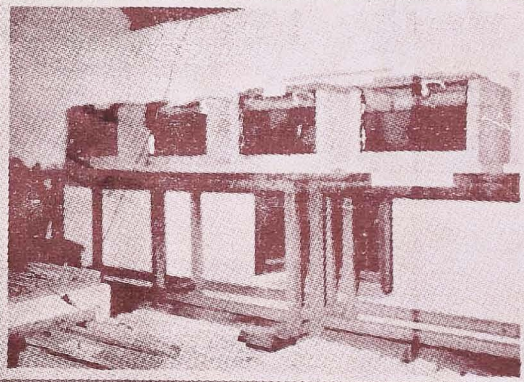
May we in conclusion, offer you, Madam, this small gift, which we believe will constantly remind you of the affection and thankfulness of the pupils and staff of this school with whom you had all through these years borne the burden of this great school.

At this Assembly every morning we shall be extending to our Lord prayers for your welfare and we hope your prayers for Anderson High School will be linked together with ours "about the feet of God in golden chains."

May the Lord bless you and keep you. May He strengthen you and guard you and grant you health, happiness, peace and all His richest blessings.

Painting on mud-lid.

Top-left: A. Joseph Ponraj helping the pupils to learn cement-concrete fish-tank building.

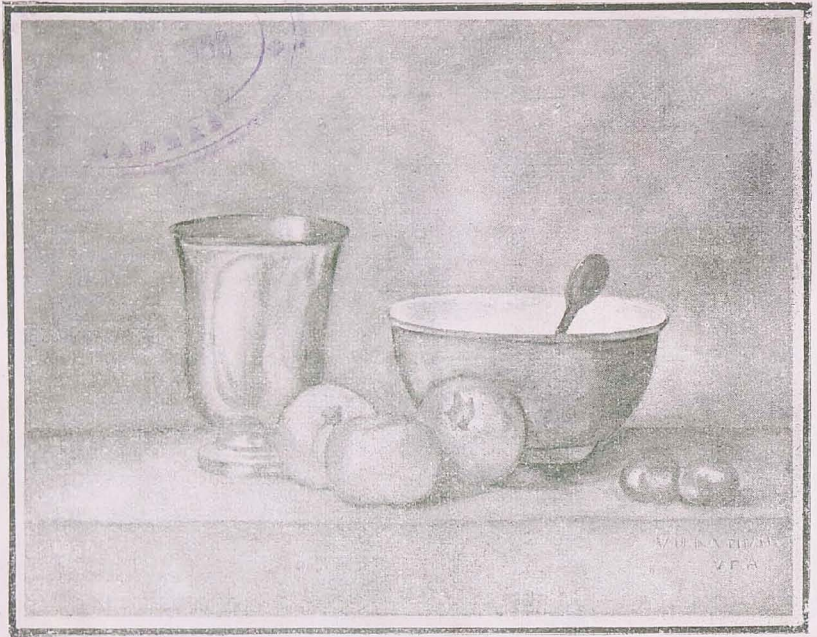
„ right: Winners of Zonal Shield in Hockey.

Middle left: Our School-made Tanks on show at our Parents' Day Exhibition on 21—2—'56.

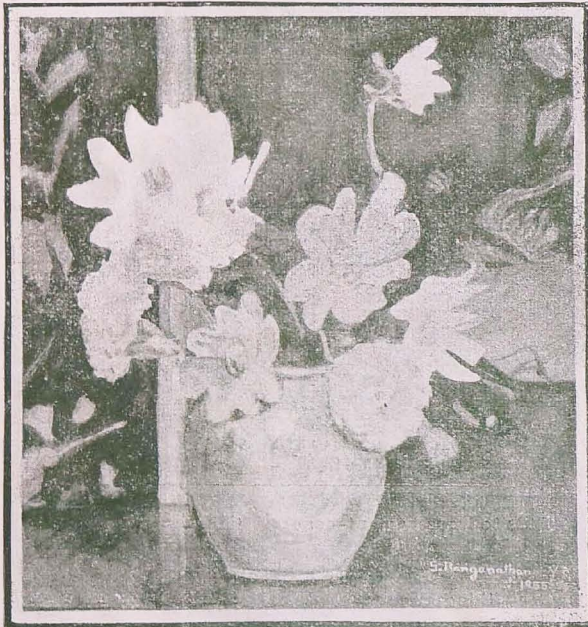
„ right: Our young and pleasant District Educational Officer Sri. J. RYAN, M. A. B. T., viewing activities quite sedately.

Bottom left: Some of our Scouts with Scouters and our Assistant District Scout Commissioner Mr. Edward Samuel.

„ right: A. Joseph Ponraj born to be an Instructor but contented to be a servant helps the school as an Artisan in the place of a Craft Instructor.

Still Life Painting
By
V. Ulaganathan, V-A

Still Life Painting
By
S. Ranganathan, V-A

சென்னை மாநிலத்துக் கல்வித் துறை அதிபர்
உயர்திரு சுத்தர வடிவேலர் அவர்களுக்கு
அந்திரசன் உயர்நிலைப்பள்ளி, காஞ்சிபுரம்
வழங்கிய

அன்பு மாலை

ஆசிரியப் பாக்கள்

செழித்த பொலிவும் செவ்விய பணிவும்
சால்பொடு பிறவும் சமைந்த வடிவும்
பல்கலை பமின்று பழுத்த மதியும்
நேரிய பண்பொடு நிரிந்த நடையும்
கடலைத் தாண்டிய கமலக் கழலும்
உழைப்பின் சின்னம் ஓங்கிய தோளும்
பாந்து விரிந்த பரிவுள நோக்கும்
புன்வகைக் குள்ளே புகுந்து கொண்டு
நன்னயஞ் செய்ய நண்ணிடு நட்பும்
அங்கில மொழியில் அகன்ற கிறப்பொடு
கரும்புத் துரிழால் விரும்பிப் பேசி
அருமிய சிரிப்பில் அனைவர்நெஞ் சினையும்
அள்ளிச் கொள்ளும் அருமைத் திறனும்
கூடித் குழுவிக் குடிக்கொள் சிறப்பினை.
வேளாண் பெருங்குடி விளக்கிய பெரியோய்,
நனைக்குந் தோளும் நனைக்குந் தோளும்
உள்ளத் துள்ள உவகை பாவும்!
செந்தா மரையைச் செந்தாள் அன்னம்
சேர்ந்து பொருந்திய சிறப்பது போலக்
கற்றோர் எத்தும் கல்வித் துறையின்
அரியணை மீதே அமர்ந்த பெருமையின்
அருமையைக் கண்டு பெருமிதங் கொண்டு
வரவேற் கின்றோம்! வருக வருகவே!

அந்திர சன்னனும் அருமைத் தொண்டர்
ஊன்றிய எங்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியின்,
நெஞ்சத் துறையும் நேசப் பள்ளியின்,
பழைய மாணவன் பாங்குடன் உயர்ந்து,
பள்ளிக் குறிக்கோள் பகர்வது போல
உண்மை ஒழுக்கம் ஊக்கம், இவைக்கோர்
எடுத்துக் காட்டாய் எழுந்து விளங்கிக்
கல்வித் துறையின் காவல னாகி
நாட்டிய புகழே ஈட்டிய பெருமை!
பள்ளியில் நவீன பயின்ற நாளில்
நட்பொடு கூடி நண்ணிய இடமும்

பொற்பொடு கற்றுப் போற்றிய இடமும்
வருகவே வருகென வாழ்த்தி யழைக்கும்
மௌனப் பேச்சை மாண்பொடு கேளிர்!
சின்னைத் கினியர் சுத்தர வடிவேல்
பெயரும் புகழும் பெருந்தகை நெஞ்சம்
முல்லைக் கொடிபோல் முழுவதும் நமது
கன்னிப் பள்ளியில் பின்னிக் கிடப்ப!
அன்புடன் வளர்ந்த ஆசைத் திருமசன்
வேளியூர் சென்று வித்தகக் கற்று
வாரிதி தாண்டி வாகையுஞ் சூடித்
திருப்பு கின்ற திருநா என்று
வாரியணைக்கும் வளர்ந்த வீட்டு
மகிழ்ச்சி போடவதோர் மகிழ்ச்சி யோடு
வரவேற் கின்றோம், வருக வருகவே!

பெருங்குடித் தோன்றல், பெருங்குடித்
தோன்றல்,
பெறலரும் வேளாண் பெருங்குடித்
தோன்றல்!
தொன்மைசேர் உந்தம் தொழிலுக் கேற்ப,
மனமாம் நிலத்தை மாண்புள சொல்லால்
உழுது விளைக்கும் பழுதிலாப் பணியாம்
கல்விப் பணியில் கலந்தீர், வாழ்க!
சென்னை மண்டிலச் சாரணர் படைபின்
கோடாச் செங்கோல் கொண்டீர், வாழ்க!
வாழ்க நூர்மது, வாழ்க்கைத் துணையொடு
மலர்ந்து மணக்கும் மக்கள் கிளையொடு!
மன்னுமீர் பொருட்டே இன்னுமீர் தன்னைச்
செந்நீர் சிந்திச் சிவ்வையிலிப் வழங்கி
நிண்டும் உயிர்த்தே யானாரும் விளங்கும்
கிருபைக் கடலாம் கிறிஸ்து பெருநானின்
திருவருள் திறனே திரண்டிட வாழ்க,
என்றிவ் வகையால் இனித்திட வாழ்த்தி,
வரவேற் கி.ம.தோரும், வருக வருகவே!

School Report for 1954.55.

PRESENTED ON PARENTS' DAY: 21.2.56.

"A race of real children, not too wise
 Too, learned or too good ...
 Simplicity in habit, truth in speech
 Be these the daily strengtheners of their minds
 May books and Nature be their early joy
 And Knowledge, rightly honoured with the name ...
 Knowledge not purchased by the loss of power"

—William Wordsworth.

Pioneers in the realm of education, reformers and teachers all the world over, have been pronouncing the same verdict on Knowledge purchased by the loss of power. As we promenade along the centuries and reach the threshold of today, the glimpse that we get of the prospects of Education in our country or more specifically in our province, is that "It is the bane of our schools to confound Men with Knowledge". Knowledge acquired at the sad expense of power, forgetting that the work of the teachers is not to give the child facts but to give it power, power to learn, power to judge, power to enjoy, power to strive, power to do and power to be what it ought to be, forgetting that the task of Education is to enable the individual to develop harmoniously all the elements and powers of his nature, to give him opportunity to use and sublimate his instincts, to provide for the free expression of his interests and to seek to inculcate an ideal which will have a controlling place in his life and so harmonise his powers and instincts and harness them for the work of pursuing that ideal in cooperation with others.

Nevertheless the grim spectre of financial bankruptcy that besets our paths and threatens to throttle any little enthusiasm we may possess has to be faced. All the evils of administrative wheel-within wheel and organisational Red Tape possess us by day and haunt us in our sleep, sap our energies, rob Time from our hands and damp the high spirits of even the few who make bold to work out

new methods and attempt worthy experiments. And yet the wonder is, we have emerged alive, and perhaps triumphantly, and with our trust in God's guidance and strength. When we look back and see how we planned for this right from the beginning of the year in June, 1954, how we kept on tapping the varied talents of our pupils throughout the year, and how boys enjoyed spending any extra time with our masters, we are glad that we have done something for these boys along the lines of their own definite interests in the midst of the sombre shadows of Tests and Reports and impending disasters at the Annual Examinations!

Art was not our only concern during the year. What with Supervision Registers and Progress Registers, 4 period-courses and 8 period-courses, Regional Languages and Optional Languages, second languages and third languages, attendances and their averages, record sheets and authorisation letters, 2/3 grant and 3/6 D. A. and a host of similar much-dreaded, more taxing statistics, we did not forget other children whose talents lay in other fields. Our leaders and speakers found their proper sphere in Literary Societies, Class Councils, Boys' Councils and the School Parliament. Our Athletes and Sportsmen found their places on the playing fields, in the District and Local Tournaments, Inter-House Matches and the Annual School Sports. Recreational facilities, Indoor games, Boys' Reading Room, Boys' Reference Library-News Boards and Informational Maps, Zoo, Aviary, Aquarium

provided for the needs of other types of boys and engaged other interests outside school hours.

How satisfying to find boys even during holidays rushing to school to tend their plants and protect their flowers! How pathetic when these dear children burst forth into the Headmaster's room with mourning complaints of nipped buds and broken plants!

Education is not teaching children to know what they do not know but to behave as they do not behave. Children cannot be taught by maxims which continually slip from memory. Whatever we believe we must do, we should strengthen them in doing by unwearied practice whenever the opportunity offers and if possible create opportunities therefor. Our only regret is that more opportunities cannot be given to all talents in the school at all times, for, the deadening grip of the Letter of the Law strangles our desires to throw out such opportunities to them, lest we should be caught frittering away our energies on things other than registers, routine and book-keeping. But we do exploit all opportunities at affording our children plenty of scope for co-and-extra-curricular activities. Pluck, endurance, fairness, good-temper, learning to give way to others, to be useful, unselfish, courteous, to be genial, to take the rough and tumble of the world as it comes, to bear the burden of others and have a sense of responsibility, must we believe, be the results of such activities.

A School is a LIVING thing, depending for its vitality upon the inspiration it creates for and draws from the school-community. The distinctive character of such a community does not spring from the venerable ivy-clad buildings, nor from the beauty of their adornment nor from the excellence of their equipment, but from the mental and spiritual influences which have been exerted upon each member by the collective acti-

vities of the groups of individuals who have shared them with him and especially of the leaders and teachers who directed those activities. One of the most hackneyed utterances relating to Teaching is that it is the noblest profession, but what is always ignored and needs to be grasped afresh and remembered is that it is the most exalted form of social service which can make or mar a country. Entrusted with the development of the most helpless of beings—children—the most easily influenced of all creatures and the most important for the maintenance of society, the teacher plays the most telling role in the life of his school, of his country and of the larger humanity, whose servant, ultimately, he is. Arnold's influence at Rugby, like that of many other teachers lived on in the minds and in the lives of those who experienced it. No "New Order" in Education will be any better than the "Old Order" if it shows a sickening preoccupation with the administrative sides of education to the detriment of the Development of Human Personality and to the extinguishment of POWER.

What are we driving at in this School? Are our children "a race of Real Children"? Do they purchase KNOWLEDGE by the loss of POWER? Are they just vases to be filled or hearths to be made to glow?

This is an old, old school, an imposing school, a large school and has always been a great school. Who will not be proud, supremely proud, to belong to such a school and forget his little self among the stalwart band of Andersonians that have always set the tone of his great institution? Who can walk along its time-hallowed corridors and not stop to think of the great Anderson, its founder, and entering the Hall bearing his name, bow before his portrait in utter humility, veneration, and gratitude?

It was on the 22nd February 1837 that the Rev. John Anderson arrived in Madras as a missionary sent by the

Church of Scotland. Two years later he founded this school in Kancheepuram.

After him came giants: two of the mightiest of whom were Dr. Maclean and Mr. Gnanadicam who reared lofty ideals and established noble traditions and to them all Anderson High School remained true and loyal. And during the past seven years of my existence in this town, I have had the good fortune and pleasure of working with my revered colleague Miss. E. W. Young who has been helping me and the school as member & Chairman of the School Committee

Coming under the magic wand of these great saints—undying symbols of sacrifice and 'suffering-love', — who will not chant after them,

"Leave NOW for dogs and apes
Man has FOREVER?"

Who of us can ever be "more stubborn-hard than hammered-iron" to spurn the fond affectionate arms that beckon to us from the distant past? Can there ever breathe a pupil or master, with soul so dead, who, having once sojourned in this shrine of love and learning, never to himself hath said, 'This is my own, my dear old school'.

To this great school we welcome you, ladies and gentlemen.

We welcome you, Sir, as the President of this day's function. May we give humble but proud expression to our feelings of exultation and rejoicing at your well-deserved elevation to the helm of affairs in the Department of Education in the State. We are ashamed that we are late in honouring you. We welcome you back again to your dear old school as an old boy and offer you our very proud felicitations. May God bless you and use you for the good of the Land.

Strength

The school strength was 696 with 18 sections. The following special subjects

were offered, Composite Mathematics in V and VI Forms, Tamil as the Regional Language Parts I and II, Hindi as third language or additional craft, Gardening and Agriculture as Basic Craft for lower forms, Lino cut, fret work, potato cut, stick printing, painting Aquarium maintenance as hobbies for higher forms. We have since developed an Aviary, a bunny house, a butterfly house, a Turtle pond, the latest additions to our school being a Slender Loris and a Skunk which you can watch if you can spare time to wait and see.

We have accumulated the following special equipments besides the ordinary Teaching aids:—

1. Radio.
2. 16 M. M. Silent and sound projectors with a film library.
3. School Microphone.
4. 35 M. M. film strip projector.
5. Tape Recorder
6. A Picture Library of 1500 pictures—card catalogued and indexed.

The A. C. C. started functioning with 39 cadets and 2 officers and during the current year an N. C. C. Unit with 33 cadets and one officer is functioning.

Physical Education: We are fast improving on all sides and the efforts of our pupils at distinguishing themselves at the District sports, etc., are slowly being rewarded so that during the current year they won 2 Zonal Shields—Hockey and Kabadi, the school Kabadi team being runners up, in the District Tournament and one of our Intermediate group Athlete having won the District Championship in sports during the current year.

A unique honour was conferred on Anderson High School, Kancheepuram, when nearly 400 boys of our school

were transported in a number of buses free of cost to us to exhibit "MASS DEMONSTRATION" at the Inter-Regional Athletic Annual Meet" held at Uthiramerur, about 25 miles from here where participants from nearly 6 districts had gathered. Our School Band was also used on the occasion and on other occasions outside the town and in all of these our children and staff acquitted themselves most commendably.

Our Scouts won the Local Scout Association Shield and we are glad to add that during the current year too they won the Shield for a second time.

Our School academic competitions, Literary contests, etc., went on as usual with the School Sports and Literary Society Anniversary celebrated under the presidency of Rt Rev. D Chellappa, Bishop of Madras. We are looking forward to our School Sports on 2nd and 3rd March 1956 and we hope to meet you again at our festivities.

Our Art Annual was published as usual and earned general appreciation. Our School Exhibition and Sports Day Celebration went off with their usual colour, grandeur and orderliness and attracted tens of thousands from the town. The popularity of the school is on the increase.

S. S. L. C. Results: You will be glad to hear that while we have made remarkable progress in co- and extra-curricular activities conducive to real citizenship training and set the tone of the school in orderliness and discipline, born of willing and voluntary effort of pupils and of affection for the school, academically too we have improved by leaps and bounds although our major stress has always been and continues to be on the former.

During the year under review we had 73% of passes at the S. S. L. C. exams.

No. sent — 81. No. Eligible — 59.

I give below statistics to show how fast and encouraging our improvement has been.

S. S. L. C. EXAMINATION RESULTS.

Year	Percentage
1948-49	34%
49-50	39%
50-51	69%
51-52	53%
52-53	57%
53-54	83%
54-55	73%
Our highest total 54-55	412 marks out of 600
Our highest mark in Tamil Part I	60%
" Tamil Part II	54%
" English	76%
" General Maths.	88%
" Composite Maths	83%
" Science	73%
" Social Studies	77%

In conclusion may, I crave your indulgence in quoting the concluding remarks of the District Educational Officers, from their Inspection Reports 54-55 and 55-56:

(1) 54-55:—

GENERAL: Classroom and general school efficiency continues to maintain a high standard. The Morning Assembly is well conducted, being at the same time solemn, precise, and impressive. Every activity in the school has a satisfying exactitude and planned orderliness. The art section is particularly well organised so as to inspire a spontaneous taste and love for the subject. Similarly the arrangement of the games room, organisation of Physical Education and Library reading are commendable. The Visual Education library is proving successful. Audio-Visual Education has been well planned after careful study and experimentation. Rich and varied scope is provided for the pupils for hob-

bies and self-expression so that the boys are seen to be happily engaged in the school throughout the school day. These results are indicative of the co-ordinated team effort on the part of the staff under the guidance of the headmaster in planning and executing every programme of school activity.

(Sd.) **S. Doraiswamy,**

District Educational Officer, Chingleput Dt.
4-4-55.

(2) 55-56—

"This is one of the well-working schools and the tone and discipline are good"

(Sd) **J. A. Ryan,**

District Educational Officer, Chingleput Dt

May I now close my report with the remarks of one of our Revered Leaders in the Church of South India, Bishop Newbigin, formerly Manager of this school.

"It has been a thrilling experience for Mrs. Newbigin and myself to visit the school after an interval of nine years and to see the remarkable progress which has been made under the leadership of Mr. Dharmaraj. It is obviously now an outstanding institution in respect

of discipline, creativity and team-spirit. I wish that I could have spent many hours more learning of all that is being done. I wish that every High School should be as good as this. To the Headmaster and the whole staff I extend my hearty congratulations and good wishes.

(Sd.) **Lesslie Newbigin,**

Bishop in Madura.
8-9-55.

All these, ladies and gentlemen, I owe to my respected and loved colleagues, every one of them, and to my loving children in the school. I bow to them in humble recognition of their services and loyalty. I praise God with humility and reverent thankfulness that He, the Spring and Fount of all our hopes, aspirations and endeavours has been using me and the staff as humble though unworthy instruments in his Mighty Hands I pray that the dear Lord who has been guiding us all through the past years may strengthen us and by His indwelling Holy Spirit sanctify us and use us for His Glory in the years to come.

A. C. Dharmaraj,

Headmaster.

Anderson High School,
Kancheepuram, 21-2-56.

"The entire object of true Education is to make people not merely do the right things, but enjoy the right things, not merely industrious, but to love industry, not merely learned, but to love knowledge, not merely pure, but to love purity, not merely just, but to hunger and thirst after justice."

—Ruskin.

Still Life Painting
by
P. S. Subramanian, V-A.

Tempera Colour Painting

By

D. Subramanian, V-B.

ABOUT OURSELVES APR 1956

Inspection Report for 1955-56.

Extracts

Sanitation:

Non-flush latrines are provided, separately for the pupils and staff. Drinking water is stored in clean troughs with taps, and the school well has a motor pump installed.

Furniture, apparatus, appliances and library:

The school is well furnished though some of the class room furniture are old. The laboratory is well equipped and teaching aids & appliances are adequately supplied.

The School Library is well equipped with 10,522 books including the 110 added this year. A reading room and a reference library have been attractive to pupils. There is indication of the library being used by pupils and teachers.

Garden and museum:

The garden area is about an acre and a decent ornamental garden is reared with neatly laid out plots. Gardening is also the Craft taught in the Middle School and a vegetable garden is also grown. Implements adequately supplied.

The School Museum is a place of attraction and some very precious specimens are treasured and taken as aids for class use. Apart from it the aquarium, located in a separate building, is something to be spoken of and some very rare specimens were seen in the school-made cement concrete tanks. The aviary, the bunny house, the butterfly house, and the nursery provide pastime to pupils besides serving as valuable aids for teaching.

Admissions:

The No of admissions is 190, 57 from high schools, 133 from elementary schools and Nil from private study. Admissions are in order.

Discipline, dress, etc.:

Good.

Hobbies:

Lino cut, Potato cut, Fainting, Fret work, Aquarium, Cement concrete tank building and Gardening are the hobbies taught for higher forms and the work done in the painting section is commendable. Cement tank building is a novel hobby besides being of utility value for developing the aquarium. The school brings out an Art Annual every year.

Playground:

The play area is 5 acres, about a $\frac{1}{4}$ -mile from the school and Physical Education activities are organised on sound lines, and the programme of their drill witnessed was impressive.

Intramural Matches are arranged annually and coaching in Boxing and major and minor games is given regularly. The school participated in the District Tournaments and Sports and won places in a few events. Physical Education records are maintained as required.

Citizenship training:

Citizenship activities are organised on sound lines and the school affords opportunities to pupils to develop qualities that make for good citizenship. The various institutions under the scheme are student-managed and therefore call for student responsibility. The School Assembly is very orderly, the pupil leaders taking a greater share in its conduct.

Boys Scouts:

Scouts and Cubs number 116 and Scouters 4 and the troop is affiliated to the parent association. It has been active during the year.

Junior Red Cross:

The group is 60 strong and registered and Junior Red Cross principles are practised.

N. C. C.

The N. C. C. troop consists of 33 Cadets and one Officer and the A. C. C. Unit of 42 Cadets and two officers.

Gardening:

Gardening is the Basic Craft for the lower forms, and every bit of open space is in effective use and a decent vegetable and flower garden grown.

Organising and supervising work of the Headmaster including distribution of work among the staff, time table, examinations, disciplinary rules for staff and pupils, admission, classification and promotion of pupils.

The Headmaster is a good disciplinarian and he has an eye for sound organisation. He has supervised in detail every aspect of the school work and he is also a good teacher.

Time table and distribution of work in order.

Principles of promotion drawn and adhered to.

Co-curricular activities of the school are well placed and organised.

Tamil is the medium of instruction and Composite Mathematics taught in Form V and VI has attracted many pupils.

Science:

The school owns a well equipped laboratory and practical work has been given systematically. Neat record books are maintained.

Drawing and Painting:

Very satisfactory work done.

General:

This is one of the well-working schools and the tone and discipline are good.

(Sd.) J. A. RYAN,
District Educational Officer, Chingleput Dt

Mrs. Alice D. Barnes, 12 Kley, Kotagiri, Nilgris, 8-7-55.

When Dr E. D. Mason, Principal of the Women's Christian College, was staying with me in the summer holidays, she received from you a copy of your School Art Annual. We both enjoyed looking at it very much. I was amazed at the excellent standard of the work of both Art and Literature—knowing something of what many high schools produce?

Miss Mason had no clerk to help her with the College correspondence in the holidays, and so was extremely busy. When she was returning to Madras, she asked me to write to you on her behalf, to thank you for the Magazine. Please accept her thanks—and mine—for the pleasure given by the Magazine.

With all good wishes,

R. D. Daniel, 9, Rosary Church 1st Lane, Santhome, Madras, 11-2-56.

The Annual throws some light on the unusually high standards maintained by the school and also of the patient and untiring efforts thrown in good measure by yourself and your staff. After perusing the Magazine I am led to believe that the boys attending your school, are perhaps, some of the most fortunate of the thousands of school going boys in India.

Lesslie Newbigin, Bishop in Madura, 8-9-55.

It has been a thrilling experience for Mrs. Newbigin and myself to visit the school after an interval of nine years and to see the remarkable progress which has been made under the leadership of Mr Dharmaraj. It is obviously now an outstanding institution in respect of discipline, creativity and team-spirit. I wish that I could have spent many hours more learning of all that is being done. I wish that every High School should be as good as this. To the Headmaster and the whole staff I extend my hearty congratulations and good wishes.

N. Thomas, Perambur Barracks Road, Madras, 27-5-55.

A copy of your Art Annual 1954-55 is before me.

Accept my heartfelt thanks for your kindness in sending me these magazines every year even when I was resident in Malaya. I really enjoy going through them.

It is not every school that produces such magazines to develop the artistic and literary talent of its pupils. In this, you have taken the lead and I am sure your school will be an example to others.

In the Annual the arts section gives it the due colour, although literary talent is not lacking.

I visited your school exhibition a few months ago and was quite impressed by the arts and science sections.

I earnestly congratulate you, your associate editors and your pupils for bringing out such a high standard of work in the school and wish your good work will bring you greater success in the years to come.

Miss. M. Valentine, Madurantakam, 19-8-55.

It was a joy also to see your school and even though I had expected great things I was even more impressed than I had expected to be. May you go from strength to strength with God's blessing.

Rajiah D. Paul, M. A.,

Indian Civil Service (Retd), Hon. Gen. Secretary, Synod Church of South India.
27-6-55.

I was pleased to get again your School Art Annual and I thank you for sending it to me. It keeps up the high standard set up by its predecessor of last year.

Yours is one of the few schools which are trying to help and encourage boys to use and give expression to their artistic and literary talents. You should be proud of the success that has already attended your efforts and those of your assistants. They should bear good fruit in due course.

Wishing your school success in every direction.

N. Jeyamoney, 62, Asam Kumbang Road, Taiping, Malaya, 12-8-55.

Thank you ever so much for the copy of your 1954-55 Art Annual. I note that the art work in your school is of a very high standard. There are several interesting articles and some beautiful Tamil poems. I congratulate you and the members of your staff whose efforts have made the Annual a success.

சுதேசமித்திரன், சென்னை-2, 2-8-55.

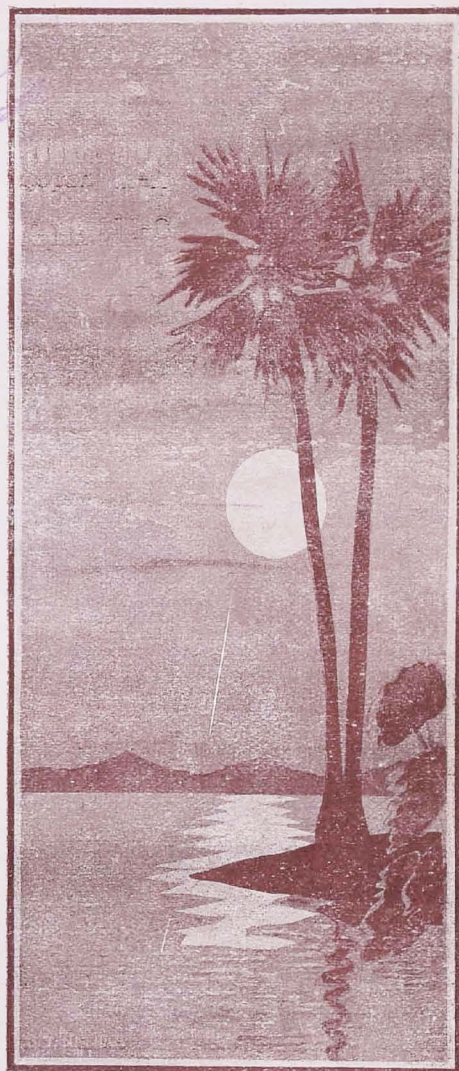
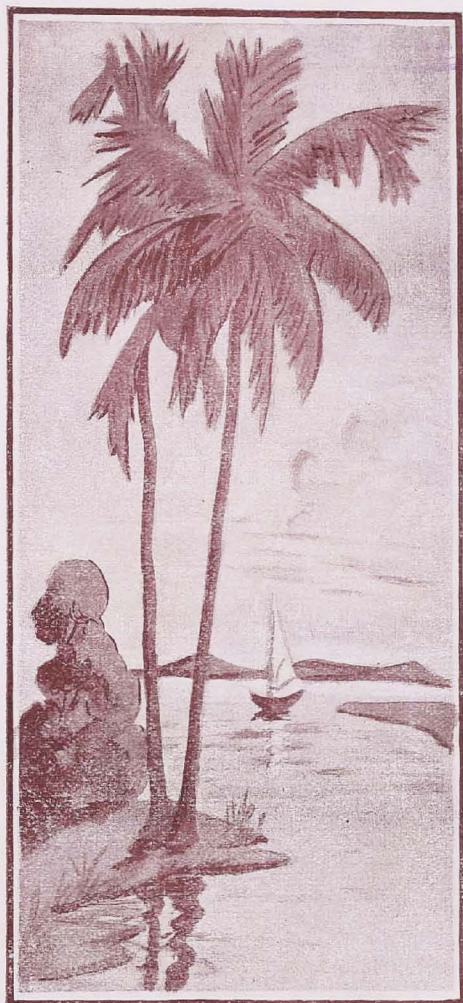
ஆண்டர்ஸன் ஹைஸ்கூல் ஆர்ட்ஸ் ஆனியுவெல்: 1954-55 காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஆண்டர்ஸன் உயர்கலைப்பள்ளி ஆண்டுதோறும் சிறப்புற வெளியிடும் கலைமடல். இதில் பள்ளிக்கூட அலுவல்கள் விவரங்களுடன் மாணவரும் உபாத்திமாரும் எழுதியுள்ள பல வகைக் கட்டுரைகள், கவிதைகள், கதைகளும், மாணவர் வரைந்த பலவகை வண்ண ஓவியங்களும் காண்கின்றன.

District Agricultural Officer, Guindy, 18-10-55.

Went round the various sections of the Anderson High School to-day. The Headmaster Mr Dharmaraj was kind enough to explain the work done in the various Craft Sections. Agriculture is also one of the Crafts taught. I am very much impressed at the good work being done here which reveals the keen interest and high sense of responsibility of the staff. I wish them all prosperity.

B. Abdu Sathar, B. A., 32, Mada Koil Street, Chingleput, 17-3-56.

I was immensely happy to receive the "ART ANNUAL" of your celebrated high school. It is very kind of you to have sent me a copy of this attractive and instructive magazine. I always admire your school as a "MODEL" one where every care is taken to produce the best from each pupil not only in academic sphere but in cultural aspect also. I earnestly pray that Almighty should bestow all His glory on your school under your able and efficient administration.

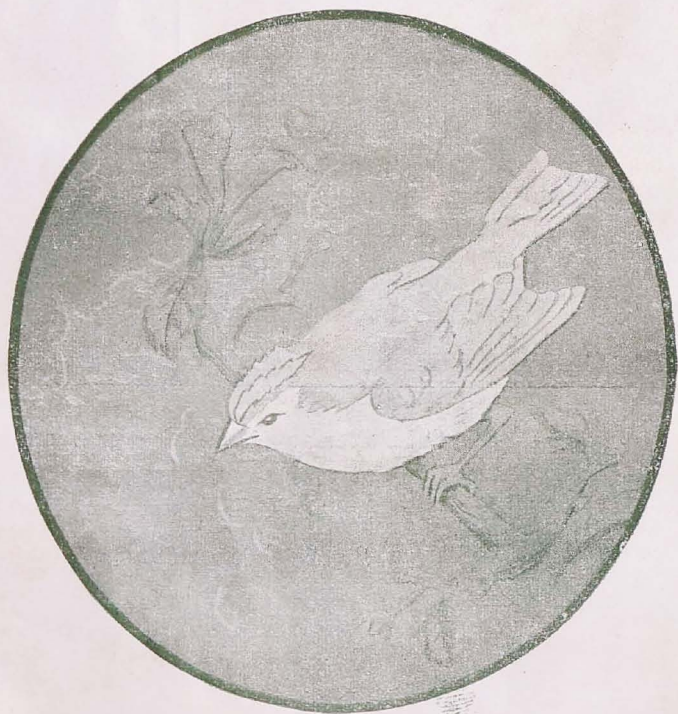
Cut Paper and Water Colour Landscapes

Left: K. E. Sadagopan, III-A

Right: S. Jaganathan, III-C

Cut Paper and Crayon
Drawings
III-Form Pupils.

**Light & Dark
Landscape**
by
Kailasam, III-A.

Crayon drawing on dark paper
by K. E. Sadagopan, III-A.

ஏனெனில், கிறிஸ்துவும் நம்மை தேவ்
னிடத்தில் சேர்க்கும்படி அதியுள்ளவர்
களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராய்ப் பாவங்
களினிமித்தம் ஒருதரம் பாடுபட்டார்.

I பேதரு 3: 18.

**நான்காவது — கர்த்தராகிய இயேசு
இரட்சிக்கவும் பாதுகாக்கவும் முடியும்.**

கர்த்தர் தேவபக்தியுள்ளவர்களைச்
சோதனையினின்று இரட்சிக்கவும், அக்கிரமக்
காரரை ஆக்கினைக்குள்ளானவர்களாக
நியாயத்தின்படி நாளுக்கு வைக்கவும் அறிந்
திருக்கிறார்.

II பேதரு 2: 9

ஆதலால், அவர்தாமே சோதிக்கப்
பட்டுப் பாடுபட்டதினாலே, அவர் சோதிக்கப்
படுகிறவர்களுக்கு உதவிசெய்ய வல்லவரா
யிருக்கிறார்.

எபிரேயர் 2: 18.

மேலும், தமது மூலமாய் தேவனிடத்
தில் சேருகிறவர்களுக்காக வேண்டுதல்
செய்யும்படிக்கு அவர் எப்பொழுதும் உயிரோ
டிருக்கிறவராகையால் அவர்களை முற்றமுடிய
இரட்சிக்க வல்லவராயும் இருக்கிறார்.

எபிரேயர் 7: 25.

வழுவாதபடி உங்களைக் காக்கவும், தமது
மகிமையுள்ள சந்திதானத்திலே மிகுந்த
மகிழ்ச்சியோடே உங்களை மாசுற்றவர்களாய்
கிறுத்தலும் (அவர்) வல்லமை யுள்ளவர்.

யூதா 1: 24.

**ஆகையால்
மனத்திரும்புங்கள்**

நீங்கள் மனத்திரும்பாமற் போனால்
எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப்போவீர்கள்.
லூகா 13: 3.

விசுவாசியுங்கள்

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசு
வாசி, அப்பொழுது நீயும் உன் வீட்டாரும்
இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்.
அப்போஸ்தலர் 16: 31.

**உங்களுடைய பாவங்களைக் கடவுளிடத்
தில் அறிக்கையிடுங்கள்.**

தேவன் ஒருவரே, தேவனுக்கும் மனுஷ
ருக்கும் மத்யஸ்தரும் ஒருவரே.

I தீமோத்தேயு 2: 5.

மனிதருக்கு முன்பாக அவரை அறிக்கை

செய்யுங்கள்.

கர்த்தராகிய இயேசுவை நீ உன் வாமி
னாலே அறிக்கையிட்டு, தேவன் அவரை
மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினான் என்று உன்
இருதயத்திலே விசுவாசித்தால் இரட்சிக்கப்
படுவாய்.

நீதியுண்டாக இருதயத்திலே விசுவாசிக்
கப்படும், இரட்சிப்புண்டாக வாயினாலே
அறிக்கைப் பண்ணப்படும்.

ரோமர் 10. 9, 10.

கவிதை வேட்டல்

பொன்னு ஆ. சத்தியசாட்சி

தண்ணிமில் தந்த தமிழ்ப்பூங் காவில்
 தனியே ஒருநாள் தரித்திடச் சென்றேன்;
 பிழிந்த பளிங்கு வழிந்தது போலத்
 தென்பால் பாய்ந்த தெண்ணீர் ரோடையின்
 மணியொலி கேட்டு மயங்கி நின்றேன்;
 சில்லெனுங் காற்றில் மெல்லென வந்த
 நறுமண மென்னை நயந்து பற்ற
 ஓடையி னோரம் ஒதுங்கிப் பார்த்தேன்;
 பச்சை நிறத்துப் பட்டுத் துணியில்
 பற்பல வண்ணப் பாங்குள மணிகளைக்
 கொட்டிய டோலக் கோடிக் கணக்கில்
 மலர்கள் கிடந்து மலிந்த காட்சி
 விண்ணைப் பறித்தென கண்ணைப் பறித்துக்
 கருத்தை ஏதோ கயிறுமூல் கட்டி
 அருகில் இழுக்க அணைந்து சென்றேன்;
 அம்மலர் எல்லாம் ஆசையோ டென்றன்
 இதயத் துள்ளே இனபத் தேனை
 ஊற்றிய மாட்சியென உடம்பெலாம் ஓட,
 அப்பால் ஆக்கோர் அழகின் சேயளனச்
 செம்மலர் ஒன்று சிரித்துக் கொண்டு
 தென்றல் காற்றில் திருநட மாடி
 என்னை யழைத்த எழிலினைக், கண்டேன்;
 என்னை யழைத்தென இளகிய நெஞ்சை
 அள்ளிய மலரைக் கிள்ளிடச் செல்ல,
 அழகுத் தெய்வம் ஆண்டெலாம் நினைந்து
 நிலவைப் பிழிந்து நிரத்த சேற்றால்
 நினைந்து நினைந்து நிழலில் படைத்த
 உயிர்ச்சிலை போல ஒருபெண் ணை
 ஆயிற் நென்னென்! ஆயிற் நென்னென்!
 அணங்கே, உன்பெயர் அழகோ என்றேன்;
 உன்பெயர் கவிதை என்று சிரித்தாள்
 நியோ அவள்! என நிலைத்து நின்று,
 கவிதைப் பெண்ணே, கவிதைப் பெண்ணே,
 உன்ஓடு பேச ஒருரை உண்டு;
 சங்கம் மருவிய சான்றோர்க் கெல்லாம்
 இன்றமிழாரம் எடுத்துக் கொடுத்தாய்;
 இயற்கையில் படிந்த இயல்பினர்க் கெல்லாம்
 பொன்மலர் மாலை புனைந்து தந்தாய்;

நன்றும் ஆயினும், நான்வேண் டுவது:
 எருசலேக் கப்பால் ஒருமலை மீது
 கைகளில் ஆணியும், கால்களில் ஆணியும்
 பாய்ந்திட நொந்து பரிவுதான் மிஞ்ச
 சிலுவையின் மீது செந்நீர் கிந்தி
 உடலைப் பிழிந்தே உயிரைக் கொடுத்த
 அண்ணல் ஒருவன் அதிகா லையிலே
 பனியில் நனைந்து பரிவொடு நடந்து
 வீட்டுப் பக்கம் வருவான், அணங்கே,
 அவனுக் கிடவே, அவனுக் கிடவே,
 நல்லிய லே, உன் நந்த வனத்து
 மலரால் தொடுத்த மாலை மிடற்கு
 வரந்தா ராயோ, வரந்தா ராயோ,
 என்றேன்; அவளும் இளநகை புரிந்து
 மலருக் குள்ளே மலராய் மறைந்து
 மென்மொழி யாலே மெதுவாய்ச் சொன்னாள்,
 'அன்புடைச் சிறுவ அளித்தேன்' எவவே!

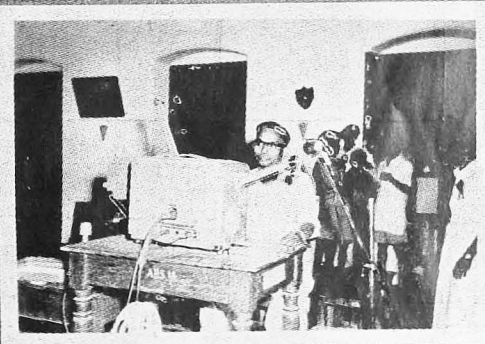
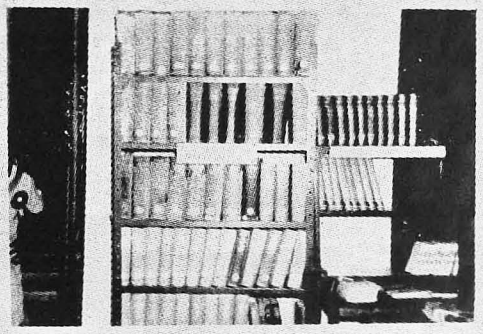
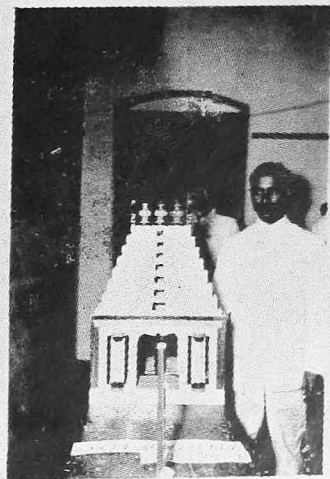
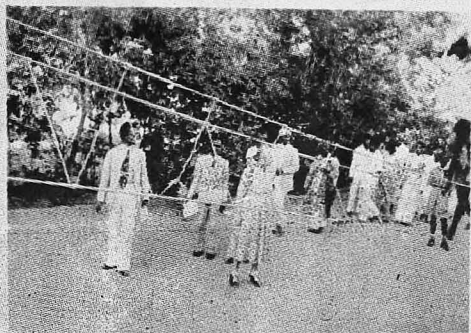

See opposite page for Photos:

- Top left:* A Rope Ladder built by our Scouts at the School Exhibition on 21-2-56. [Headmaster, Anderson High School, Kancheepuram, leading with Mr Ulaganathan, Headmaster, Chetput High School, North Arcot; Headmaster, Pachayappa's High School and Headmaster, Municipal Middle School, Kancheepuram and Miss Young following].
- ,, right:* Mr. V. M. Narasingam beside his original and spectacular Mathematics - exhibit explaining the principle of similar triangles. This time his section took the cake at our Exhibition!
- Middle left:* Just one of many shelves of our Reference Library on show at the Exhibition — "Answers to Questions" Section.
- ,, right:* Painting by Ulaganathan, V-A.
- Bottom left:* Scene from a running film flash-photographed.
- ,, right:* Mr. S. David engaged in screening films for the parents on our Exhibition Day. [Nimble enough to operate the film projector, film strip projector, tape recorder and the microphone all by himself! A decent man for good hard work in the hall of darkness! To him the Headmaster owes a lot in general organisation of Audio-Visual Education and other official work. The school is indebted to him.]

PARENTS' DAY & SCHOOL EXHIBITION: 21-2-'56

Flash Photography by Mr. Kanthiah of Chingleput. Our thanks to him — Editor.

Paper Cut-out and Crayon

by K. E. Sadagopan, III-A.

The little lad, who attempted untutored all by himself the portrait of our Prime Minister in paper cut-out, has not quite fully succeeded, but we shall not quench the sparks of a promising aspirant and so publish this as a portrait of Pandit Nehru as portrayed by a 13-year-old lad hungering and thirsting for creative activity. —Editor.

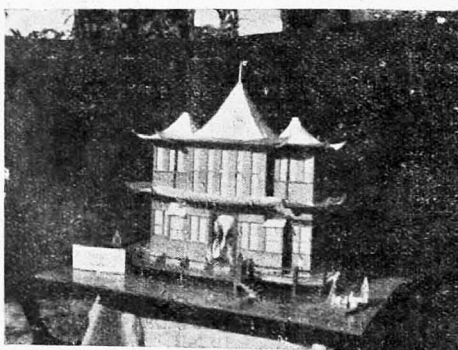
அண்ணனின் அறவுரை

ஜார்ஜ் சாமுவேல்

1. அன்புக் குரிய என் தம்பி
அண்ணன் சொல்லிக் கேள்தம்பி
இன்ப மாக வாழ்ந்திடவே
இனிதாய்க் கல்வி பயின்றிடுவாய்
என்னை அந்த நாட்களிலே
எவரு மில்லை கவனிக்க
உன்னை நாணும் என்னைப்போல்
உழல்வது காணச் சகியேனே.
2. அந்த நாளில் ஐயோநான்
அணுவும் எண்ணிப் பாராமல்
இந்த நிலையில் இருக்கின்றேன்,
எனனைக் காண்கின் றுயன்றே;
நினை யாவும் என்பெரியோர்
நிச்சயம் ஏற்க வேண்டுமே
கிந்தை செய்து சிறியவன்நீ
சீராய்ப் படிக்க வேண்டுமே.
3. பள்ளிக் கொழுங்காய்ச் சென்றிடுவாய்,
பாடம் ஒழுங்காய்க் கற்றிடுவாய்,
வெள்ளை உள்ளம் கொண்டவனாய்
வெகுவாய்ப் போற்ற நடந்திடுவாய்,
களளத் துனமாய் நடவாதே,
காண்போர் தூற்ற நடவாதே,
துள்ளி யாடும் பாலருடன்
துடுக்கா யாட மறவாதே.
5. பொய்யைக் கண்டே ஓடிவிடு.
பொருமை கண்டே ஓடிவிடு,
மெய்யைக் கெடுக்கும் சிற்றத்தை
மெதுவாய் முட்டித் தள்ளிவிடு,
உய்யும் வழியைக் கெடுத்துவிடும்
உதவாச் சோமபல் தனைஓட்டு
வெய்யில் கண்டோடும் முறைபோல்-
வெருட்டும் தீங்கைக் கண்டோடு.
5. அன்பின் பயிரை உள்ளத்தில்
அழகாய் நியும் பயிர்செய்ய,
இன்சொல் லென்னும் நிர்வட்டே
இனமுக மென்னும் எருவிட்டு
வன்சொல் லென்னும் களைநீக்கி
வாயமை யென்னும் கதிநீனப்
புன்சொல் லென்னும் பூச்சிகளைப்
பூண்டோடு நீக்கிப் பயிர்செய்வாய்.

6. எத்தனை தான்நீ கற்றாலும்
எள்ள எவ்வயன் ஆகாதே,
அத்தனை உனக்குப் பயனாக
அவைகள் கூறும் நெறிநிற்பாய்.
உத்தம இருமுது குரவர்களும்,
உனக்கா யுழைக்கும் ஆசானும்,
இத்தரை தன்னில் எல்லோரும்,
இனியன், எனவே நடந்திடுவாய்.

7. எதையும் அறியும் ஏகபிரான்
எங்கும் உள்ளான் எனவஞ்சி
எதையும் செய்யப் புகுமுன்னர்,
ஏற்பா ரோஅவர், எனவெண்ணு.
கதையைப் போலக் காலமதைக்
கழிக்கச் சிறிதும் கருதாதே.
புதைந்து நிற்கும் புல்லியரைப்
புறத்தே ஓட்டிப் புகழெய்து.

Fretwork model of a Chinese Tea House built by Vadivelu, VI Form C, being the last but one piece of a 3-year Social Studies and Hobbies Project of different types of dwellings. Last year we made the Sky-Scraper and the next year we shall attempt a Burmese Pagoda. —Editor.

ஒழுக்கம்

H. A. முஹம்மது எஃய்யா, 6-ஆம் படிவம், B-பிரிவு.

(உயர்நிலைப் படிவங்கள் கட்டுரைப் போட்டி, முதற் பரிசு)

மாணவர் என்னும் சொல் விழுமிய பொருளுடையது. பின் வாழ்விற்கு வேண்டப்படும் மாண் பொருளை ஆக்குதற்கு ஒழுக்க நெறி நிற்போர் மாணவராவர். மாணவர் உலகிற்கு முதல் முதல் வேண்டற்பாலது ஒழுக்கம். ஒழுக்கம் கல்விக்கு அடிப்படை. ஒழுக்கத்தால் ஆராய்ந்து காக்கும் மன வலிமை பெறலாம். அஃது அமைதி என்னும் தெய்வ இயல்பை நிலை நிறுத்தும். அமைதியால் அறிவு விளக்கமுறும். எல்லா நலன் கட்டும் வித்து ஒழுக்கம்; ஒழுக்கமே ஆம்.

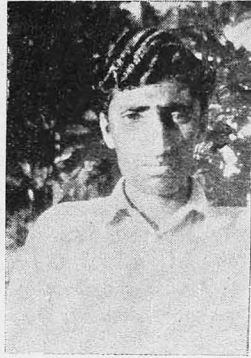
மனத்தால், சொல்லால், செயலால் தீங்கின்றி நடத்தலே ஒழுக்கமாகும். நல்ல ஒழுக்கம் எல்லாருக்கும் சிறப்பைத் தருகின்றது. ஆதலால், அவ்வொழுக்கத்தினை உயிரைக்காட்டிலும் மேலாகக் கருதிப்போற்ற வேண்டும் உயிரை விட்டாலும் விடலாம்; ஆனால் ஒழுக்கத்தை விடக்கூடாது. உயிருக்குத் துணையாவது ஒழுக்கம். நாம் ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாத்து வருங்கால், அஃது அழிதற்குப் பல வழிகள் உண்டாகின்றன. ஆதலால், அவ்வழிகளில் அவ்வொழுக்கமானது அழியாதபடி பாதுகாக்க வேண்டும். “ஒழுக்கம் என்பது ஒரு கசப்பான காய்; ஆனால், அது கனிந்தால் மிக இனிமையான தோர் பழமாகும்” என்றார் சிந்தனையாளர் ருசோ.

ஒருவன் தன் நெஞ்சில் அழுக்காறு இல்லாத தன்மையை ஒழுக்கமாகப் போற்ற வேண்டும். ஒழுக்க நெறியில் தவறாமல் நின்று, நேர்மையான வழியில் உழைக்கும் ஒருவன் வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளையும் பெருமல் வருந்தும்போது, நேர்மை தவறி, அறம் மறந்துவிடக்கூடாது. ‘வறுமையிற் செம்மை,’ என்பதனைச் சிந்தனை செய்க. ஒழுக்கம் உயர்வுக்கும், அதனின் இழுக்கம் இழிவுக்கும் காரணமாகின்றது. நல்லொழுக்கம் உயர்வைத் தருதலால், அவ்வுயர்வு பெற்றவன் எவனாயினும் அவனை உயர்ந்த குடிமகனாகக் கருதப்படுகிறான். “ஒரு நல்ல மனிதனின் நல் வாழ்க்கையே

உலகில் மிக அழகிய பொருளாகும். அத்தகைய வாழ்க்கை தற்செயலாக அமைவதல்ல. அது ஒழுக்கத்தின் விளைவு” என்று வரையறுத்தார் கவிஞர் உமர்க்யாம்.

ஒழுக்கத்தைச் சிறந்த வாழ்க்கை முறை அல்லது நன்னடக்கையின் வரம்பு என்று கூறலாம். இது சமூகத்தின் அங்கமாகவுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனது முயற்சியையும், செயலையும் நெறிப்படுத்தி, அவன் சிறந்த முற்போக்கை அடைவதற்குத் துணை செய்வதோடு, அவனது வாழ்க்கையை அழகும், இன்பமும், பயனும் நிறைந்ததாகவும் அமைக்கின்றது. ஒழுக்க நெறிகளைப் பேணிப்போற்றுதல் எக்காலத்திற்கும் அவசியம். “ஒழுக்கம் தளர்ச்சியுறும்போது ‘பலவான் ஐயவான்’ என்னும் விதி நிலவத் தொடங்கும். இதனால் மனித சமூகம் இழிநிலையை அடைந்து விடும். எனினும் அரசியல் சமூகத்துறைகளில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பால் பழைய நிலைமை மாறிப் புதிய கருத்துகளும், கொள்கைகளும் உருவாகும் வேளையில் ஒழுக்கத்தின் இயல்புகளைச் சிந்தித்து அவற்றை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து ஒழுக்குவதற்கான உறுதியை மேற்கொள்வதும் இன்றியமையாதனவாகும்” என்று வரைந்தார் பேரறிஞர் பெர்னாண்டோ. “மனிதனுக்கு ஒழுக்க உணர்வு, அவன் இனத்தோடு சேர்ந்து வாழும் நிலையில்தான் உண்டாகிறது” என்றார் இளங்கவி கீட்சன்.

“தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர், வாய்மை இன்சொல் முதலிய பண்புகளுக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர், ஒழுக்கத்துக்கு இலக்கணம் வகுக்காது செல்லுகின்றார். ஆனால், உரை எழுதிய பரிமேலழகர் ‘ஒழுக்கமுடையாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் ஒதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினையுடையாதல்’ என்று பொருள் வரைகின்றார்” என்று சொல்லின் செல்வர் ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை கூறுகின்றார். ஒழுக்கமுடையவன் என்று சிறப்பிக்கப்படுவான் சான்றோரால் பழிக்கப்படும் குறைகள் அறவே இல்லாதவனாய்

அன்பு, இன்சொல், ராகை, விருஞ்சோம்பல், ஒப்புர்வறிதல், சின்னங்காத்தல், திவினையச்சம் செய்ந்நன்றியறிதல், நடுவு நிலைமை, பண்புடைமை, கற்பு, மானம், ஆகிய நற்குணங்கள் பல்வும் அமையப் பெற்றவனாய் இருத்தல் வேண்டும். உயர்ந்த குலத்தாரும் ஒழுக்கம் குன்றின் இழிவடைவர். “கற்ற கல்வியினும் பெற்ற ஒழுக்கமே சிறந்தது,” என்றார் முகமது அலி ஜின்னா.

அறிவு உரம பெற்றவர்கள், ஒழுக்கம் தவறுதலால் உண்டாகும் அப்போதைய இனபத்தைக் கருதாமல், அதனால் தமக்கு உண்டாகும் குற்றத்தையும், பழியையும் கருதி ஒழுக்கம் தவறமாட்டார்கள் அறிவு உரம பெற்றவர்களே ஒழுக்கத்தைக் கைவிட்டுப் பழியையும், குற்றத்தையும் அடைகின்றனர். ஒழுக்கமுடையவனுக்கு மனவலிமை வேண்டும். சுதந்தரமில்லாத நாடுகூக வாழ்வு பெற முடியாது. ஒழுக்கம் இல்லாவிடில் சுதந்தரத்தாலும் பயனில்லை” என்றார் ரூசோ. இன்னும் “ஒழுக்கம் என்பது கண்ணைப் போன்றது. எப்படிக்கண் சிறு துன்பத்தையும் சகிக்க முடியாதோ அது போலவே ஒழுக்கம் சிறு நடத்தையையும் சகிக்காது. ஒழுக்கம் ஒரு விடில் மதிப்பில்லாத மாணிக்கம். ஒரு சிறு குற்றம் நோந்தாலும் அதன் பெருமை கெட்டுவிடும்” என்றார் பேரறிஞர் கதே “நமபிக்கை இழக்காதே, அவ நமபிக்கையானது அறிவு, ஒழுக்கம் இவற்றின் விழ்ச்சியாகும்,” என்று கூறிப் போந்தா பேரறிஞர் இப்பால். “வாழ்க்கை என்பது ஒரு மலர்; ஒழுக்கம் என்பது அதிலே ஊறும் தேன்.” என்றார் நஞ்சு உண்டு மாயந்த நல்லறிஞர் சாக்சிரடிஸ்.

நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாகி, இம்மை, மறுமை, இரண்டு இடத்திலும் இன்பத்தை உண்டாக்கி நிற்கும், தீய ஒழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாகி இம்மை, மறுமை, இரண்டு இடத்திலும் துன்பம்தரும்.

ஒழுக்கத்தில் தலை சிறந்த நாடு தமிழ்நாடாகும். ஒழுக்கம் தழைக்குமாயின் நாடானும் மன்னருடைய மணிமுடி தழைக்குமென்று ஒழுக்கத்தின் பெருமையைப் புகழ்ந்த நாடு தமிழ்நாடாகும் முதல் முதல் தரணியில் ஒழுக்கத்தைப் பார்ப்பியது தமிழ்நாடு.

தமிழ்த் தென்றல் என்று போற்றப்படும் திரு வி. க தமது கவிதையில் ஒழுக்கத்திற்கு ஓர் இலக்கியம் காட்டுகின்றார்:

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் உயிரினும் ஒம்பென் றுரைத்திருந்தால் கொழிக்குமோ தானே குலவி நடந்து, குவலயத்தீர் ஒழுக்க வடிவாய் கிறிஸ்துவை உன்னி உளத்தழுதால் அழுக்கைக் கழுவும் ஒழுக்கம் அரும்பி அலர்ந்திடும்.”

ஒருவனுக்கு நண்பன் உரைக்கும் சூழ்ச்சி இருவகைப்படும். ஒன்று ஒழுக்கத்தை நோக்கியது; மற்றொன்று காரிய சித்தியைக் கருதியது. தனது ஒழுக்கம் தவறிய விடத்து அத்தவற்றினை நீக்கித் தன்னை ஒழுக்கத்தில் உய்க்கத் தக்கவன் நண்பனே. நாம் பணக்காரர்களாக இருக்கக் கடமைப்பட்டோம். ஆனால், ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாக இருக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். “மனிதன் படைப்பல்ல ஒழுக்கம்; ஒழுக்கத்தின் படைப்பே மனிதன்” என்றார் சாக்சிரடிஸ். “ஒழுக்கமே உண்மை; உண்மையே ஒழுக்கம்,” என்றார் நபிகள் நாயகம். ஆண்டின் அருளுக்கு ஆகமங்களும், பார்த்தனைகளும் அவசியமே இல்லை! பசனையும், விரதமும் வேண்டவே வேண்டா! தனடைக்கம், பொது நலத்தொண்டு, அன்பு உண்மை, ஒழுக்கம், ஆகியவையே போதும். ஒழுக்கம் உடையவா மற்றதும் தீய சொற்களைச் சொல்லார். அப்படி மற்றது சொன்னாலும் பிறர்க்கு நன்மை பயக்கும் சொற்களையே சொல்வர்.

நம பள்ளி ஒழுக்கத்தில் தலை சிறந்து விளங்குகின்றது. நம பள்ளியின் குறிக் கோள, “உண்மை, ஒழுக்கம், சேவை, உன்கடன் மறவேல்” என்பதாகும். நம பள்ளித் தலைமை ஆரீரியா நமக்கு அடிக்கடி உண்மையையும், ஒழுக்கத்தையும், கடமையையும், கண்ணியத்தையும், கட்டுப்பாட்டையும் எடுத்துரைக்கின்றார். அதன் நோக்கம் மாணவர்கள வெறும் எட்டுக் கல்வியிலே செல்லாமல் ஒழுக்கக் கல்வியிலே செல்லவேண்டும் என்பதாகும். நூலறிவு பெற்று மாணவர்கள் ஒழுக்க நெறியைப் பின்பற்றி ஒழுக்க வேண்டும். “கல்விக்குப் பயன அறிவும்; அறிவுக்குப் பயன ஒழுக்கமும்,” என்றார் பேரறிஞர் இப்பால். ஆகவே, நாம் உண்மையிலும், ஒழுக்கத்திலும் தலை சிறந்தவர்களாக விளங்க வேண்டும். “பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு, நிலக்கிழமை மீக்கூற்றம் கல்விநோயிணமை, இலக்கணத்தால் இவ்வெட்டும் எய்துப

[என்றார், ஒழுக்கம் பிழையா தவர்”
—என்று ஆசார்க்கோவை ஒழுக்கம் தரும் விழுப்பங்களைக் கூறுகின்றது.

பூ க ம ப ம்

நா. பெரிய கருப்பன், B Sc.,

மக்களுக்கு எது தெரிய வில்லையோ அதை அவர்கள் வினோத மெனக் கொள்கிறார்கள். இங்ஙனம் கொள்வது உண்மையாயின, நாம் பூகம்பத்தைப்பற்றிய உண்மையையும், அதனால் அடையும் பயன்களையும் வினோத மெனவே கொள்ளல் வேண்டும்.

மலையிலிருந்து நதி புறப்பட்டதனாலேயே அது அங்கேயே பெருகிக் கொண்டிருக்கிறதா? அது கடலை நோக்கி ஓடுவது தானே இயற்கை நியதி? அங்ஙனமே பூமியில் மிகக் ஆழத்திலுள்ள அக்கினிகுழம்பின் அகிரவே மேற்பரப்பை வந்தடைகிறது. பூகம்பத்தை இரு பெரும் பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று டெக்டானிக் பூகம்பம், (Tectonic earthquake); மற்றது அக்கினிக் குழம்பால் ஏற்படும் பூகம்பம் (Volcanic earthquake).

புரையேறிய புண்ணிலுள்ள சீமை அழுத்தினால், முதலில் வலியுற வேதனையும் ஏற்படுகிறது. பின்னர் வேதனை நீங்கி மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. பூகம்பத்தாலும் மூலத்தில் மிகுந்த கஷ்டமும், பின்னர் இனபவாழவுக்கு வேண்டிய பல பயன்களும் ஏற்படுகின்றன. டோக்கையுற்ற மரங்களுக்கு மேகத்திலிருந்து தண்ணீர் கிடைக்கிறது ஆனால், அங்கிருந்துதான் அவற்றின் மீது இடியும் விழுகிறது என்பதைத் தாவரங்கள் அறியாதது போன்றே மக்களில் பெரும்பாலோர் பூகம்பத்தின் விளைவை அறிவதில்லை.

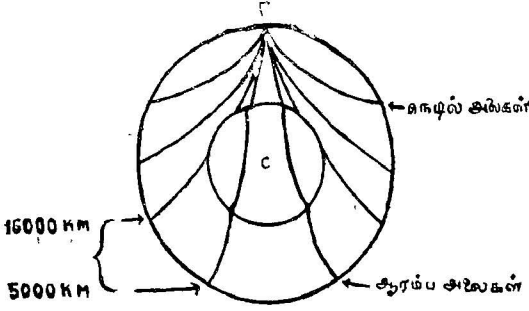
இப்பூகம்பத்தைப் பற்றிய விஞ்ஞானத்திற்குப் 'பூகம்ப நூல்' (Seismology) எனப்பெயர். பூகம்பத்தைக் கணக்கிடும் கருவிகுப்பூகம்ப பிரதிபாணி (Seismogram) எனப்பெயர். இக்கருவி பலலாபிரகக் கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் ஏற்படும் பூகம்பத்தையும் திட்டவாட்டமாகக் கணக்கிடக்கூடியது. பூமியின் உட்பகுதியைப் பற்றி அறிய இப்பூகம்பமும், அது பற்றிய நூலும் மிக்க பயன்படுகின்றன. ஆகையால், அதனைப் பற்றியே இங்குப் பார்ப்போம்.

பூகம்பத்தால் ஏற்படும் அதிர்ச்சிகளை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்: 1. ஆரம்ப அலைகள் (Primary waves), 2. துணை அலைகள் (Secondary waves), 3. நெடில் அலைகள்

(Long waves) என்பனவாம். இவற்றில் நெடில் அலைகள்தாம் பூமியின் மேல் பரப்பை அதிகமாகத் தாக்குகின்றன. இந்த அலைகள் பூமியின் மேல் ஓட்டில் (crust) மாத்திரம் தான் செல்லக்கூடியது. மற்ற இரு அலைகளும், பூமியின் உள்ளே மிகுந்த ஆழத்திற்குச் செல்லக்கூடியவை. ஆகையால், முதல் இரண்டின் தன்மையானது பூமியின் உளபகுதிகளை அறியவும், நெடில் அலையானது, மேல் ஓட்டைப்பற்றி அறியவும் பயன்படுகின்றன. வெகு தூரத்திலுள்ள பூகம்பத்திலிருந்து வரும், ஆரம்ப, துணை அலைகள், பூமியின் மேற்பரப்பை அடைய முன்னரே பூமியின் உள்ளே அதிக ஆழம் சென்று வரக்கூடியவை. ஆனால், அருகிலுள்ள பூகம்பத்திலிருந்து புறப்பட்டு வரும் அலைகள் அவ்வாறு அதிக ஆழம் செல்ல மாட்டா.

அருகில் ஏற்படும் பூகம்பத்திலிருந்து உண்டாகும் அலைகள், பூமியின் மேல் ஓட்டில் மாத்திரம் தான் பிரயாணம் செய்கின்றன. இவற்றின் வேகமானது, கருங்கல்லில் (மணற்சத்து, அலுமினியம், சோடா, பொட்டாஸ் நிறைந்த கலில்) செல்லும் அலைகளின் வேகத்தை ஒத்துள்ளது இதிலிருந்து மேற்பரப்பிலுள்ள ஓடு, கருங்கல் ஓடு (Granitic layer). என அறியலாம் இதன் கீழும் ஊடுருவிச் செல்லக்கூடிய அலைகளின் வேகமானது ஒரு வித மேகவர்ணக்கல்லில் செல்லும் அலைகளின் வேகத்தை ஒத்துள்ளது. அதனால், இரண்டாவதாகவுள்ள ஓடு மேகவர்ணப் பாறை (Basetic Rock) எனக்கூறலாம். இன்னும் அதிகமாக ஊடுருவிச் செல்லக்கூடிய அலைகளின் வேகம் பெரிடோடைட் (Peridotite rock) கற்களில் செல்லும் அலைகளின் வேகத்தை ஒத்துள்ளது. இதனால் மூன்றாவதாக உள்ள ஓடு பெரிடோடைட் கற்களால் ஆனது ஆகும். அதாவது, இருபடி, மக்னீசியம், ஆலிமின் போன்ற உலோகங்களால் ஆன பாறைகள். இரண்டாம் அடுக்கு பளிங்கு போன்ற உருவத்திலும் முதலாம் அடுக்கு படி உருவத்திலும் அமைந்துள்ளது. படி உருவத்திலுள்ள கருங்கல்லோடு மலைகளின் அடியில் அதிக கனமாகவும், மற்ற இடங்களில் கனக்குறைவாகவும் அமைந்துள்ளது.

தூரத்திலுள்ள பூகம்பத்திலிருந்து உண்டாகும் அலைகள் அதிக ஆழம் செல்கின்றன என முன்பே பார்த்தோம். இந்த அலைகளின் வேகம் ஆழம் செல்லச் செல்ல அதிகமாகின்றது ஏனெனில், உள்ளே உள்ள பொருள்களின் கலப்பில் அதிக மாறுபாடு காணப்படுகின்றது.

அலைகளின் பாதையைக் காண்பீக்கும் படம்

F = பூகம்ப மையம் — EPICENTRE

C = உள்ளகம் CORE

2900 கி. மீ. ஆழத்தில் பூமியின் உள் பொருளில் அதிக மாற்றம் காணப்படுகிறது. F-இல் இருந்து புறப்படும் அலைகள் மேற்பரப்பில் 16000 கி. மீ. தூரம் வரை பதிவு செய்யப்படுகின்றன. பின்னர் 5000 கி. மீ. வரை நெடிவல் அலைகள் மாத்திரம்தான்

பதிவு செய்யப்படுகின்றன. F-இல் இருந்து 21000 கி. மீ தூரத்திற்கு அப்பாலிருந்து எதிர்த்துருவங்கள் வரை மறுபடியும் ஆரம்ப அலைகள் (Primary waves) மாத்திரம்தான் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. ஏனெனில், பூமியின் எந்திரிலுள்ள உள்ளகம், எல்லா அலைகளையும் பிரதிபலிக்கச் செய்து ஆரம்ப அலைகளை மாத்திரம் குறைந்த வேகத்தோடு ஊடுருவிச் செல்ல விடுகிறது. இங்ஙனம், செய்யும் குணம் திரவப் பொருள்களுக்கு மாத்திரம்தான் உண்டு ஆகையால், பூமியின் உள்ளகம் ஓர் திரவப் பொருளால் ஆனது எனத் திட்டவாட்டமாக அறியலாம்.

உள்ளகத்தின் தன்மை:—

பூமியின் சராசரி அடர்த்தி 5.5. மேல் ஓடுகளின் அடர்த்தி 2.5. மீதமுள்ள அடர்த்தி உள்ளகத்தின் அடர்த்தியைக் குறிக்கின்றது. இந்த உள்ளகத்தின் அடர்த்தி இரும்பின் அடர்த்தியை ஒத்திருப்பதால் பூமியின் உள்ளகம் திரவரூபமாக இருக்கும் இரும்பு ஆகும். பூமியின் மேல் மட்டத்திலிருந்து கிழிச செல்லச் செல்ல, இரும்பும், உஷண நிலையும் அதிகரிக்கின்றன. மற்ற பொருள்கள் குறைகின்றன. இதிலிருந்து உள்ளகம் உயரத்த உஷண நிலையிலுள்ள திரவ இரும்பு என்பதை ஊர்ஜிதம் செய்யலாம்.

இங்ஙனம் பூமியைப்பற்றி அறிய, பூகம்பங்கள் மிகப் பயன்படுகின்றன.

“Earth has not anything to show more fair;
Dull would he be of soul who could pass by
A sight so touching in its majesty.”

—Wordsworth.

மனோகான்

C. K. பெருமாள், IV. A.

(உயர்நிலைப் படிவங்கள், சிறுகதைப் போட்டி, முதற் பரிசு)

ஓர் அகன்ற விடுமுறை நாள். காலை உணவு உண்டபின் எனது அறையில் உட்கார்ந்திருந்தேன். திடீரென ஏதோ நினைத்துக் கொண்டு என் பெட்டியை ஒழுங்கு படுத்தினேன். பெட்டிக்கடியில் ஓர் புகைப்படம் கிடைத்தது. அது என் சிநேகிதன் மனோகானின் புகைப்படம். அதைப் பார்த்தபோது அவன் குடும்பத்தைப் பற்றி கார்ட்கள் என் அக்கண முன் தோன்றின.

பல வருடங்களுக்கு முன் மனோகானும் அவன் பெற்றோரும் இரங்குன் கடற்கரைக் கரையில் வாழ்ந்துவந்தனர். மனோகானின் தகப்பனர் அங்கு ஒரு நல்ல வேலையில் இருந்தார். மனோகான் பள்ளியில் படித்துவந்தான். இவன் பெற்றோருக்கு ஒரு புதல்வனாகையால் செல்லம் அதிகம் இருந்தது.

குடும்பத்திற்குத் துன்ப காலம் ஆரம்பமாயிற்று அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே துன்ப காலம் ஆரம்பமாயிற்று. இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் தொடங்கிற்று. மக்கள் வெளியில் செல்லவும் பயந்தார்கள். இரங்குனிலிருந்த இந்தியர்களெல்லாம் இந்தியா திரும்பினர். இந்தியாவரும் கப்பலில் இடமில்லை. இந்நிலையில் மனோகான் குடும்பத்திற்கு மட்டும் விதிவிலக்கா? மனோகானின் தந்தை கப்பலில் 'அனுமதி சீட்டு'க்கு 'போன்' பணினினர். இரண்டு அனுமதி சீட்டுகள் மட்டும்தான் கிடைத்தன. அதனால் தந்தை மனோகானையும் அவன் அன்னையையும் கொஞ்சம் பணத்துடன் அக்கப்பலில் ஏற்றிப் புனிதமான சென்னை நகருக்கு அனுப்பி, தாம் மறு கப்பலில் வருவதாகவும் அவர்களைத் தங்கள் சொந்த கிராமத்திற்குப் போகும்படியும் கூறி அனுப்பினர்.

மனோகானும் அவன் தாயும் தஞ்சையை அடுத்துள்ள சொந்த கிராமத்திற்குச் சென்றார்கள். ஆனால், மனோகானின்

கல்வியை முன்னிட்டுத் தஞ்சை நகரிலேயே குடிபுகுந்தனர். ஒரு நாள் மனோகான் நான் படித்த பள்ளியில் என் வகுப்பிலேயே வந்து சேர்ந்தான். அவனுடைய நல் நடத்தையினால் நான் அவனுக்கு நண்பனாகிவிட்டேன். தாயார் மிகவும் நற்குணமுடையவர். அன்பாகப் பேசுவார். பல நாள் பழகியதின் பயனாக மேற்கூறிய வரலாற்றை அறிந்தேன்.

நாட்கள் பல கடந்து மாதங்களாகி, மாதங்களும் கடந்து வருடங்களாயின. தந்தை இன்னமும் வந்து சேரவில்லை. குடும்பத்திலோ சோகம் குடிகொண்டது. கொண்டு வந்த பணமும் செலவழிந்தது. ஏழ்மை வாட்டியது. மனோகானின் படிப்பும் தடைபட்டது. ஒரு வேளை உணவுக்கே வழியில்லை. பல இடங்களில் வேலைக்குத் திண்டாடினார் தாய். பாவம். கடைசியில் நல்லதொரு வீட்டில் வேலைக்கு அமர்ந்தார். நானும் இடையிடையே என்னை முடிந்த சிறு உதவிகளைச் செய்தேன். இப்போது உணவு கிடைத்தாலும் உறக்கம் என்பது அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. என்னவெனில், மன ஏக்கத்தின் காரணமாகத் திரா நோய்வாய்ப்பட்டார். பகலில் வேலை செய்யும் வீட்டிலும், இரவில் தம் வீட்டிலும் உறக்கமின்றி உழைத்து வந்தார். தாயின் நோய் தீரவில்லை. மகனும் அல்லும் பகலும் உழைத்து ஓடாயினான்.

இச்சமயம் என் தந்தை வேலை மாற்றமாக நாங்கள் வேலாருக்குச் சென்று விட்டோம். பல கடிதங்கள் நான் மனோகானுக்கு எழுதியும் பதில் போடவில்லை. எனவே, தாயும் மகனும் வேறு எங்கேயோ சென்றுவிட்டனர் என முடிவு செய்தேன். நிம்மதியின்றி அவன் புகைப்படத்துடன் என் சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்தேன். இச்சமயம் கதவு தட்டப்பட்டது. 'யாரது?' என்று கேட்டுக் கொண்டே கதவைத் திறந்தேன். என்ன அகிசயம்! மனோகான் நின்றுகொண்டிருந்தான். ஆம், அவன் தான். அவன் பரட்டைத்

கையு, கழிந்த உடையும குழி விழுந்த
கண்ணாறு, அப்பபடா பார்க்கவே பயமாக
இருந்தன.

“ஆ! மனோகரா,” என்று நான்
அலறினேன். “என்னைத் தெரியவில்லையா?
நான் மனோகரனேதான்.”

“என்ன மனோகரா, இப்படி இருக்கிறாய்?”

“எப்படி இருக்கிறேன்? நீ கூட என்னைப்
பார்த்தவுடன் பைத்தியக்காரனென்று
புடிவு செய்துவிட்டாயா?”

“இல்லை, மனோகரா, வா உள்ளே” என்று
என் அறைக்கு அழைத்து வந்தேன்.
துயரத்தின் சாயை அவன் முகத்தில பிரதி
பலித்தது. “மனோகரா உன் அம்மா சுகம்
எப்படி? உன் அப்பா வந்தாரா? ஏன் பதில்
கடிதம் எழுதவில்லை?” அவன் பேசவே
மீலலை: அழுதான். “என்ன மனோகரா! என்ன
நடந்தது?” என்றேன். தன் சோகக் கலத்
யைத் தொடங்கினான்.

“அம்மாவுக்கு உடம்பு அப்படியே
தானிருக்கிறது. அதிகமாகப் பிதற்ற ஆரம்
பிததார்கள் பயந்து விட்டேன, பல கேள்வி
கள் கேட்டுப்பார்த்தேன். அம்மா என்னைப்
பார்க்கவேயில்லை. அதிக சப்தமிட ஆரம்பித்
தார்கள். எனக்கு ஒரே அழுதை. எவத்தி
யரை அழைத்து வரத் தலைகால் தெரியாமல்
வீதியில் ஓடினேன். ‘மனோகரா’ என்று
யாரோ பலமான சப்தமிட்டார்கள். நின்று
திரும்பிப்பார்த்தேன். ஐயோ! என்ன கோரம்!
ஒருவர் பாதையின் குறுக்கே ஓடி வந்தார்,
கார் மோதியது. ‘ஐயோ! மனோகரா’ என்று
சப்தமிட்டார். கார் நின்றதுவிட்டது. நானும்
திடுக்கிட்டு நின்றேன். அவ்விடம் சென்றேன்.

ஒரே கூட்டம். விலக்கிப் பார்த்தேன். அடிப்
பட்டு விழுந்து கிடந்தவர் என்னைச் செல்வ
மாகத் தாலாட்டி வளர்த்து வந்த என்
அப்பா ஐயோ! அப்பா என்று நான்
கதறினேன். “மனோகரா.....மனோகரா..”
அவ்வளவுதான் பேசினார். உயிரை உடலை
விட்டகனறது. தலைமீல் இடிவிழுந்தது
போல் நின்றேன். அழுதுகொண்டே
வீட்டிற்கு ஓடினேன்.

“அம்மா, அம்மா,” என்று பலதடவை
கூவினேன். புரட்டிப்பார்த்தேன். பேசவில்லை.
அம்மாவும் என்னை அனாதையாக்கினார்கள்.
அலறினேன். கூவினேன். புரண்டேன்.
அன்று முதல் நிம்மதியில்லை. துன்பம்
துணைபாட இருக்கிறது. அமைதிக்காக
அலைந்து திரிந்து வருகிறேன். அமைதி
என்னை அடைய மறுக்கிறது.

இவற்றை எல்லாம் கேட்ட எனக்குக்
கண்ணீர் கண்களை மறைத்து நின்றது.
மனோகர் எழுந்தான். “எங்கும் போகாதே,
இங்கேயே இரு” என்று கெஞ்சினேன்.
மறுத்தான் நிற்பதற்கு. மறைந்தான் அவ்
விடத்திலிருந்து.

அன்று முதல் எனக்கு மனோகரைப்
பற்றியே கவலையாக இருந்தது. ஒரு வேலை
யும் செய்ய நாடவில்லை. அன்று மாலை மன
நிம்மதிக்காக உலாவச் சென்றேன். வழியில்
ஒரு கார் நின்றிருந்தது. ஒரே கூட்டம்
‘பைத்தியக்காரன கார் மோதி இறந்தான்’
எனக் கூறினார்கள்.

அமைதிக்காக அலைந்த மனோகரன்
அமைதியில் கலந்துவிட்டான்! என் உள்ள
மும் உடலும் சலனமற்று நின்றன.

“When a child's heart has been touched the consequences will be
great for his development and entire moral character.”

—PLUTARCH

Water Colour Painting

Our Casuarina Tree

by Toru Dutt.

Prescribed for S. S. L. C. Class 1955-56.

An original representation of the poem in colours by one of our bright-eyed pupils.

C. R. Sargunavelu, VI Form B

(Reproduced from Anderson High School, Kanchipuram, Art Annual 1949-50.)

Water Colour Painting
by
V. Ulaganathan, V-A.

வினோதமான இயந்திரம்

அ. இலட்சுமி நரசிம்மன், V-B.

(உயர்நிலைப் படிவங்கள், கட்டுரைப் போட்டி, பரிஷத் பரிசு)

கிட்டு:- ராமு, இந்த உலகத்தில் மிகவும் உபயோகமுள்ள இயந்திரமாய் எனக்கு எது தோன்றுகிறது என்பதை நான் உனக்குச் சொல்ல - ஆவலாய் உள்ளேன்.

ராமு:- கிட்டு உன்னைக் கூடுமா? அப்படியானால் நான் அதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அது எதற்காக உபயோகப்படுகிறது?

கிட்டு:- அது அநேக விஷயங்களுக்குப் பயன்படுகிறது. விறகுவெட்டி மரங்களை வெட்டித் தள்ளுவதில் அதை உபயோகிக்கிறான் வாள்காரன் மரங்களை அறுப்பதில் அதை உபயோகிக்கிறான் குடியானவன் அஃது இல்லாமல் உழவும், விதைக்கவும் அல்லது அறுக்கவும் முடியாது. ஆயிரக்கணக்கான இயந்திரங்களை இயக்குவதற்கும் உலக முழுவதிலும், தேயிலை பயிரிடுவதற்கும், கரும்பு பயிர் செய்வதற்கும் அது பயன்படுகிறது.

ராமு:- அது அவ்வளவு பெரியதாகவா இருக்கிறது?

கிட்டு:- ஏற்குறைய எட்டு அல்லது பத்து அங்குல நீளமிருக்கும். ஆனால், சில சமயங்களில் அது அதிக ஆழமான கிணற்றின் அடிப்புறத்தையும், ஒரு மாதா கோவிலின் உச்சியையும் எட்டக்கூடும்.

ராமு:- அப்படிப்பட்ட வஸ்துவைப் பற்றியான எப்போதும் கேட்டதே இல்லை. என்ன நூதன இயந்திரம்! அது மரத்தால் செய்யப்பட்டதா? அல்லது இரும்பால் செய்யப்பட்டதா?

கிட்டு:- அவற்றுள் ஒன்றிலும் அது செய்யப்படவில்லை. மிருதுவாகவும் கடினமாகவும் உள்ள பலவித சாமான்களால் அது செய்யப்பட்டுள்ளது. என்னைப் போடவேண்டிய அவசிய

மில்லை. அநேக ரகசிய வில்கள் அதற்கு உண்டு.

ராமு:- நான் அதைத் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

கிட்டு:- இருபத்தேழு கடின துண்டுகளால் அது செய்யப்பட்டுள்ளது. அநேக வில்களும், கில்களும், உடையதாய், கயிற்றால் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த இயந்திரத்தின் மீது ஜனங்கள் அதிக மதிப்புவைக்கின்றார்கள். அது தன் சொந்தக்காரனுக்கு தூறு சவரனை விட அதிகம் பெறுமானது.

ராமு:- தூறு சவரனா?

கிட்டு:- ஆம். மிகவும் மேலாக அதை வைத்திருக்கும் ஒரு பனிதன் அதற்காக ஆயிரம் சவரன் கொடுத்தாலும் அதைக் கொடுக்க இசையான்.

ராமு:- என்ன! அப்படிப்பட்ட இயந்திரம் ஒன்று வைத்திருப்பது ஓர் அதிர்ஷ்டமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

கிட்டு:- நல்ல வழியில் உபயோகித்தால் அது உண்மைதான். மற்ற வழிகளை விட அநேக மக்கள் இந்த இயந்திரத்தினால் ஜீவனம் செய்வார்கள்.

ராமு:- ஆ! என்ன ஆச்சரியம்! என்ன வினோதம்!

கிட்டு:- ஆம் ஆச்சரியம்தான். எந்த வேலைக்கும் அது உபயோகப்படுவேண்டும். அஃதில்லாமல், ஜனங்கள் அரண்மனை கட்டியிருக்க முடியாது. அதனுடைய உதவி இல்லாமல் உந்தி, தபால், வேலை செய்ய முடியாது. (அல்லது) ஒரு நல்ல கத்தியாவது, ஒரு குண்டு சியாவது செய்ய முடியவே முடியாது.

ராமு:- அப்படியானால் தச்சனுடைய ஆயுதங்கள் அதன் முன் ஒரு பயனுமில்லாமற் போய்விடும். அது ஒன்றைப் பெறக்

கூடியவர் மிக மிகப் பணக்காரராய்
இருத்தல் வேண்டும்

கிட்டு:-அவசிய மில்லை. ஏனெனில், அநேக
ஏழைகள் அதை வைத்துக் கொண்
டிருப்பது எனக்குத் தெரியும்.

ராமு:- அம்மாதிரியான இயந்திரம் ஒன்றை
ஏழை வைத்துக்கொண்டிருப்பது
பெருமை அல்லவா? என்னிடம்
போதுமான பணம் இருந்தால்
யாலும் ஒன்று வாங்குவேன்.

கிட்டு:-உன்னிடத்தில் ஒன்று உள்ளது.
இப்போது உன்னைச் சோதனை செய்
தால் உன்னுடைய ஜோடியில் இந்த
இயந்திரம் காணப்படும் என்று நான்
திட்டமாய்க் கூறுவேன்.

ராமு:- நீ என்னைச் சோதனை செய்து என்
ஜோபியை உள்ளும் வெளியுமாகத்

திருப்பலாம். என்னுடைய ஜோடி
யில் என் கைதவிர நான் வேறு
ஒன்றையும் வைத்திருக்க வில்லை.

கிட்டு:-உன் கையைத் தவிர வேறு ஒன்றும்
இல்லை! நான் பேசிக்கொண்டிருந்த
இயந்திரம் அதுவேதான்.

ராமு:- மனிதர்களின் கையா? நூறு சவரன்
பெறும் எனக் கூறினாய்?

கிட்டு:-அப்படித்தான் கூறினேன். அம்
மாதிரி இரட்டத்தனைத் தொகை
கொடுத்தாலும் உன் கையை விட்டுப்
பிரியமாட்டாய் எனக் கூறுவேன்.
நீ அதை இழுந்துவிட நேர்ந்தால்
ஆயிரம் சவரன் கொடுத்தாலும்
அதை மறுபடியும் வைக்க முடியாது
என நிச்சயமாய்க் கூறுவேன்.

Mr. Athisayam Vethamani,

*Our Physical Education Teacher surrounded by
his children who controlled the crowd on
Exhibition Day.*

Busy, active, energetic and bubbling with enthusiasm, he spares no exertions to maintain the hard-earned general discipline of the School and its good tone both during Headmaster's presence and his absence and during holidays, taking a special personal interest in the School. The Headmaster feels proud to claim him as his old boy and colleague. Loved and respected by his pupils and colleagues he is the sprightliest amongst us. Ready for hard work, willing for more work, he is a model for good work. In fact a model Physical Education Teacher. How pleasingly different from Busy-bodies or Pretenders to the throne of Industry! —Editor.

Sports and Games

BOXING

Intra-Mural Tournament at Kancheepuram

The annual intra-mural boxing tournament of the local Anderson High School, was held last evening. Dr. K. Parthasarathi presided and distributed the certificates. Mr. A. C. Dharmaraj, Headmaster, welcomed the gathering. Mr. Athisayam Vethamani proposed a vote of thanks.

The winners: Pin-weight: Hiru Sah; Paper weight: Jagannathan; Fly-weight: Pasupathi; Bantam-weight: Karimullah; Feather weight: Shanmukhasundaram; Light-weight: Chakrapani; Welter-weight: Shanmukham; Heavy-weight: Sundararajan.

THE HINDU, 5-3-56

Kancheepuram School Sports

The annual sports of the local Anderson High School were held on Saturday. Mr. V. N. Perumal Naidu, Municipal Chairman, presiding, Mr. A. C. Dharmaraj, Headmaster, welcomed the gathering, and appealed for help to put up walls around the compound.

After the annual report had been read, Mr. Perumal Naidu said he was a student of the school in 1914, and therefore, was proud to preside over the function. Mrs. Manson distributed the prizes and certificates. Mr. Athisayam Vethamani, Sports Secretary, proposed a vote of thanks. He referred to the donation of Rs. 100 to the school by Dr. K. Parthasarathy.

Earlier, there was an impressive march-past of the competitors, Mr. Perumal Naidu, taking the salute.

THE MAIL, March 9, 1956.

காஞ்சிப் பள்ளிக்கூட

ஸ்போர்ட்ஸ் விழா!

முனிசிபல் சேர்மேன் ஸ்ரீ. வி. என். பெருமாள்நாயுடு தலைமையில் இங்கு நேற்று மாலை ஆண்டர்சன் உயர்தரப்பள்ளி ஸ்போர்ட்ஸ் விழா நடைபெற்றது. சூபர் சீனியரில் குருபாதத்துக்கும் சீனியரில் விஷபதாஸுக்கும், இன்டர்மேடியட் போட்டிளில் டி. பசுபதிக்கும், ஜூனியரில் எம். எ. சீதாராமனுக்கும், சப் ஜூனியரில் எஸ். டேனியல், எம். கோபாலுக்கும் சாமியன்ஷிப் கிடைத்தது.

பள்ளிக்கூட தலைமை ஆசிரியர் ஸ்ரீ ஏ. டி. தர்மராஜ் கூட்டத்தினரை வரவேற்றுப் பேசினார். ஸ்ரீமதி. என். எல். மான்ஸன் பரிசுகளை வழங்கினார். ஸ்ரீ அதிசயம் வேதமணி வந்த ஜோபசாரம் கூறினார்.

“சுதேசமித்திரன்” 6-3-56

ரோஷமான குத்துச் சண்டை

பள்ளி மாணவர்கள் போட்டார்கள்!

பள்ளி மாணவர்கள் ரோஷமாகக் குத்துச் சண்டை போட்டார்கள்.

காஞ்சிபுரம் ஆண்டர்சன் உயர்தரப் பள்ளியில் கேப்டன் கே. பார்த்தசாரதி தலைமையில் மாணவர்களின் குத்துச் சண்டை நடந்தது.

மேற்படி பள்ளி விளையாட்டு இடத்தில் ஒரு விசேஷ மேடை அலங்கரிக்கப்பட்டு இருந்தது. குத்துச்சண்டை போட்ட 8 ஜதை மாணவர்கள் கைகாலைத் தட்டிக் கொண்டு தயாராக இருந்தார்கள். மற்றப் பள்ளிவாதியார்களைத் தலைமை வாததியார் தர்மராஜ் வரவேற்றார். பிறகு பள்ளி மாணவர்கள் ‘தும், தும்’ என்று குத்துச்சண்டை போட்டார்கள். அதைப்பார்த்துக் கூடியிருந்தவர்கள் பலத்த கோஷம் போட்டார்கள். வெற்றி பெற்றவர்களுக்குத் தலைவர் அத்தாட்சிப் பத்திரம் கொடுத்தார்.

“தினந்தி” 6-3-56

OLYMPIC GAMES

Mr. Athisayam Vethamani,

Physical Education Teacher.

I wish that everyone of my pupils should know something about Olympic games. With that aim an exhibit on "VENUES AND YEARS OF OLYMPICS" has been built up with the help of Vittoba, VI Form B, Soundararajan, VI Form C, Abdul Khader, IV Form C and Ragunathan IV Form C & put on show at our School Exhibition (and permanently fixed in our Games Room).

The Greeks conducted games exclusively for their race. They knew that games and sports created the right type of pride about their nation and race and that they gave chances to meet many friends and encouraged fellowship among people scattered all over. At the Olympic meet athletes and others interested can meet in one grand intellectual, social and artistic assembly which serves to foster common national pride, a sound disciplining and toning of both body and mind and a healthy desire for successful striving in every kind of competition.

The name Olympics was given to these games for they were conducted at Olympia in Elis in Greece. Foot races, horse races, chariot races, boxing and other trials of strength were conducted. With the disruption of the Hellenic Empire the Olympic games also disappeared. They were conducted once in four years. The interval between one Olympic game and another is called Olympiad. The first Olympiad dates from 776 B. C. the time from which the authentic history of Greece begins.

It was in 1896 that the modern Olympic games were revived through the efforts of Baron de Coubertin, a French Educator and Scholar. He

believed that they should develop an international interest in sport, which would lead to a recognition of the value and necessity of Physical Education for the youth of the world.

In addition to the building of strong and healthy bodies and to the development of character that come from participation in games and athletic sports under proper auspices, de Coubertin felt that the moral virtues of sport, which had hitherto been neglected, were of great and lasting value. He was certain that if the youth of the world could be brought together on an equal footing, there would be no better way to promote mutual respect, better understanding between different classes and races and international good will.

The first Olympics took place in 1896 in Athens. Only a handful from a dozen countries participated.

The following were the venues and years of the subsequent Olympics:—

- 1900 Paris
- 1904 St. Louis
- 1908 London
- 1912 Stockholm
- 1916 Berlin—not held due to World War I
- 1920 Antwerp
- 1924 Paris
- 1928 Amsterdam
- 1932 Los Angeles
- 1936 Berlin
- 1940 not held due to World War II
- 1944 not held due to World War II
- 1948 London
- 1952 Helsinki

In 1952, 6,000 of the best athletes in the world from more than 70 different countries participated. In the brief interval of only half a century, sports and games have spread throughout the five continents and into every civilised country. In 1956 the sixteenth Olympics will take place in Melbourne.

The year 1920 saw the first Indian Team going abroad to compete in the World Olympic Games at Antwerp, Belgium, when six competitors were selected to represent India at Athletics and Wrestling. India has been able to retain the Hockey Championship since 1920 in the world. In 1923 Indian Olympics was conducted for the first time in Delhi.

The little athlete at school, who enlists himself for the school sports and the District Sports may in course of time through his school or privately, enlist himself for the State Olympics and through the State, if he makes good

progress, enlist for the World Olympics so that the foundations for participating in the World Olympics are laid in the small playground of the Middle or the High School. Children at school should not only be encouraged to train themselves for taking part in competition ranging from School and District Tournaments to State and World Olympics but they should be given information regarding Olympics so that if and when they are fit and ready to run with the best of the world athletes they may know how to use opportunities to advantage.

Let me state a few of our humble efforts to encourage and prepare our pupils in our school. We encourage them to take part in the school sports for the sake of participation and stress the importance of participation. We do not restrict the numbers. This is working pretty well. The following statistics will bear this out—

No.	Year	Strength of the School	Number of participants	
			School Sports	Intramurals
1.	1950-51	740	70	Not available
2.	51-52	779	235	280
3.	52-53	771	295	420
4.	53-54	751	251	415
5.	54-55	645	244	400
6.	55-56	671	284	410

In addition to sports, boys are provided with a number of activities within the school through Intramurals to enable them to keep themselves busy in healthy ways throughout the year and to equip themselves for the future. Even handicapped boys are encouraged to be engaged and any casual visitor will be happy to see those boys playing carrom, preparing sports-albums, etc. Two years ago we sent two of our outstanding athletes to the State Boys Olympics. Daiva-

sigamony, one among them, was able to secure the second place in High Jump. Though not declared the best among the competitors some boys will have the satisfaction of winning atleast a third or fourth place in large-scale sports as District Sports. Even if they should miss a fourth or fifth place they will have the satisfaction of having run with the best athletes & what is more, of having at least tried their best to excel them. I appeal that every boy should make it a point to

try to participate in games and sports and use every opportunity afforded.

Prime Minister Nehru, in the course of a message to the Indian Olympic Association this year, has stressed the need for increased participation of University representatives in our athletic contests.

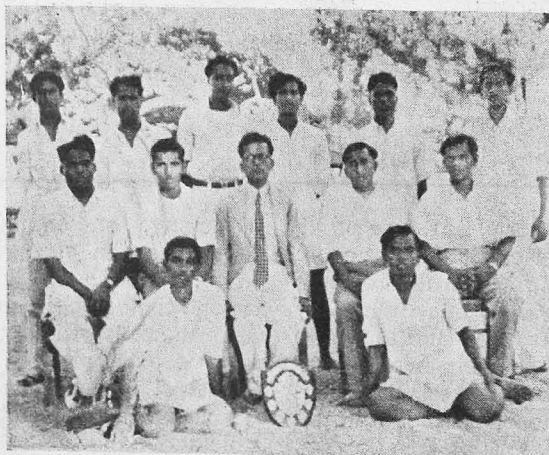
In his message, Mr. Nehru says:

"Although there is growing interest in athletics and games in India I fear that progress in this respect has been slow. I think it is important that we should realise how necessary it is for a country to encourage games and athletics. This is not merely a matter of winning prizes, but of raising the general standard of physical fitness and efficiency in a nation. In our athletic contests, usually the men from the Army do well, but the

number of people from Universities grow less and less. This is unfortunate and regrettable. I think that we must pay particular attention to games and athletics and endeavour to raise standards. Some efforts are being made to this end. They should be encouraged in every way. I hope that the Indian Olympic Association will receive the support of the public."

I make bold to add that this endeavour to raise standards should commence even at the high school stage if not earlier.

"The important thing in the Olympic Games is not to win, but to take part. The important thing in life is not the triumph, but the struggle. The essential thing is not to have conquered, but to have fought well."

Zona Champions and District Runners up:

Kabaddi.

தாய்மை அன்பு

P. J. கந்தசாமி, VI-A.

(உயர்நிலைப் படிவங்கள், சிறுகதைப் போட்டி, இரண்டாம் பரிசு)

எங்கும் அமைதி நிலவியது. நான் என்னுடைய அறையில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். திடீரென்று, உறுமுகின்ற ஓர் ஒலி எழுந்தது. உற்றுக் கேட்டேன், ஒன்றும் புலப்படவில்லை. மறுபடியும் படிக்க ஆரம்பித்தேன். மறுபடியும் அவ்வொலி எழுந்தது. வெளியில் சென்று பார்த்தேன். ஒரு பூனை என்னுடைய வீட்டில் குட்டி போட்டிருந்தது. அதைக் கண்ட என்னுடைய நாய் அப்பூனையை விரட்ட ஆரம்பித்தது. அப்போது அப்பூனை தன்னுடைய குட்டிகளைக் காப்பாற்ற அந்நாயுடன் சண்டையிட ஆரம்பித்தது. இப்பூனையினுடைய குரல் தான் எனக்குப் படிக்குமபோது கேட்டது. என்னுடைய நாய்க்கும் அதற்கும் கடுமையான சண்டை மூண்டது. ஆனாலும் அப்பூனை விட்டுக்கொடுப்பதாகக் காணும் நான் என்னுடைய நாயைக் கூப்பிட்டேன். அது என்னிடத்தில் வந்து வரலைக் குழைத்துக் கொண்டு நின்றது. அப்பூனைக்குத் தன்னுடைய குட்டிகளினிடத்தில் எத்தனை அன்பு! நான் அச்சமயத்தில் சென்றிராவிட்டால் பூனை தன்னுடைய உயிரையும் குட்டிகளுக்காகத் தியாகம் செய்திருக்கும் என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். என் மனம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தது. திடீரென ஒரு சிறு சம்பவம் என் மனக்கண் முன் தோன்றியது.

ஒரு நாள் என் அன்புத்தாய் என்னை என்றும்போல் குளிக்கச் செய்து, அன்னமிட்டு, பள்ளிக்கு அனுப்பினாள். ஆனால், பள்ளியே பிடிக்காத எனக்கு என்றும்போல் அன்றும் கோபம் வந்தது. அன்று நான் அவர்களைக் கல்லால் அடித்துவிட்டேன். இரத்தம் கசிந்தது. அவ்வளவுதான் நான் ஓடிவிட்டேன். வழக்கமாகச் செல்லும் மாந்தோப்பிற்குச் சென்று விட்டேன். அங்கே மாங்காய் அடிக்கும் பையன்கள் கல்லால் அடித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு கல் என்

தலையில் விழுந்தது. குருதி கசிந்தது. நான் என்னுடைய வீட்டிற்கு வந்தேன். என்னுடைய தலையில் இரத்தம் கசிவதைக் கண்ட அன்பு உருவான அவ்வன்புத்தாய் கண்கலங்கிப் போனார்கள். என்னை அணைத்துக் கொண்டு அப்புண்ணுக்குக் கட்டுக் கட்டினார்கள். அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்? எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. நான் என் அன்மையைத் துன்புறுத்தியதையும் அவர்கள் எனக்குக் காட்டும் அன்பையும்

எண்ணினேன். அத்தகைய தாய் அன்பு நடுயாமத்துக் காரிருளில் பொறுக்க முடியாமலையில், சிவனடியாரை உணர்ப்பதற்காகத் தாம் வயலில் விதைத்து விட்ட நெல்லை மீண்டும் எடுத்துக் கொண்டு வரச் சென்ற இளையாங்குடி மாறனார், பரதன் வருவதைத் தவறாக எண்ணி, அவன் இராமனுடன் போரிட வருகிறான் என்று எண்ணி அவனுடன் சண்டையிட்டு இராமனுக்கு இன்னல் நேராதவாறு தடுக்க உறுதி கொண்ட சூகன், இராமன் வருகிறான் என்று அறிந்த உடனே இணையிலா மகிழ்ச்சி

அடைந்த பரதன், ஆகியவர்களுடைய அன்பைக்காட்டிலும் உயர்ந்தது என்று என்மனம் எண்ணியது. 'இவ்வளவு அன்புடைய தாயைத் துன்புறுத்தினோம்' என்று வருந்தினேன். அதற்கு மேலும் என் கண்ணில் தேங்கி நின்ற கண்ணீரை நிறுத்த முடியவில்லை. அவர்கள் இத்தகைய நிலையில் என்னை நோக்கி, 'கண்ணே! அதிகமாக வலிக்கிறதா?' என்றார்கள். அச்சொற்கள் என்னை வாட்டி வதைத்தன.

நான் என் தாயை நோக்கி, 'அம்மா! நான் தெரியாமல் தங்களைக் கல்லால் அடித்து விட்டேன். கோபித்துக் கொள்ள மாட்டீர்களே?' என்று தேம்பிக் கொண்டே கேட்டேன்.

அப்போது அவர்கள், 'மகனே! உலகத்தில் எல்லா உயிரினங்களும் தங்க

ளுடைய குட்டிகளையும். குஞ்சுகளையும் காக்கின்றன. இப்படியிருக்க, உன்னை என்ற தாயாகிய எனக்கு உன்னிடத்தில் அன்பு இருக்கத்தானேசெய்யும்" என்றார்கள்.

கேட்டது. அப்போது என் மனக்கண் முன் தோன்றிய அச்சம்பவம் மறைந்தது. சிறிது நேரம் அப்பூனையைக் கவனித்துக் கொண்டு மௌனமாக நின்றேன். அப்பூனை தன்னுடைய அணைப்பிலே அக்குட்டிகளை வைத்துக் கொண்டிருந்தது.

இவ்வாறு என் மனம் நினைத்துக் கொண்டிருந்தது.

மறுபடியும் 'சாப்பிட வா' என்ற என் அப்போது, "என்னப்பா, சாப்பிட அன்புத்தாயினுடைய குரல் தாயமை அன் விசுவாசம்?" என்ற என் தாயினுடைய குரல் போடு என்னை அழைத்தது.

See opposite page for Photos:

Top left: Mr. Perumal Naidu, Chairman, Municipal Council, Kancheepuram, being received at the gate of Maclean Maidan.

„ centre: Athletes march past at the school sports on 3-3-56.

„ right: Gurupatham, VI-A, breasting the tape in 100 metres at the School Sports.

Second row left: Capt. K. Parthasarathy, D. M. & S., distributing certificates at the finals of our Boxing Tournament. Mr. David Joshua, our Intramural Secretary, announces name of winners.

Capt. K. Parthasarathy, D. M. & S., made a generous gift of Rs. 100 to the School: The School acknowledges the gift with gratitude.

„ centre: The Pavilion on Maclean Maidan with the guests at the School Sports

„ right: Victory stand presenting winners in *Intermediate*. Hop, Step & Jump. [D. Pasupathy, IV-B, S. P. Narayanan, IV-A, K. Varadarajan, IV-A, K. S. Sathyanarayanan, IV-B.]

Third row left: Boxing bout with Mr. Athisayam Vethamani refereeing.

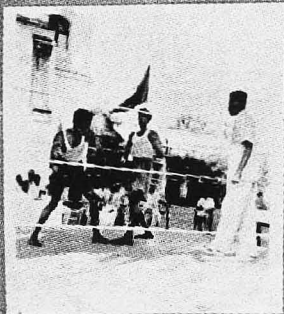
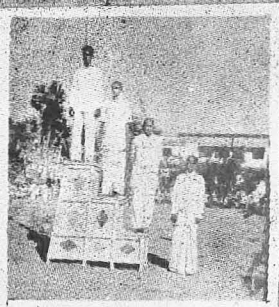
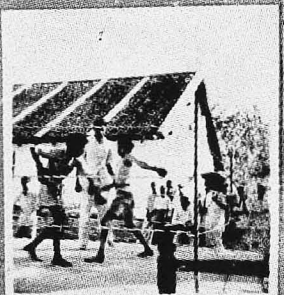
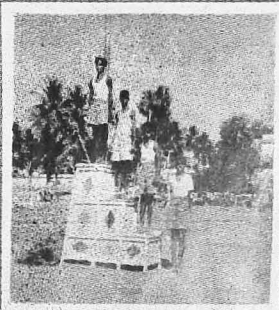
„ centre: Poised for a demonstration in Lezzim.

„ right: On the victory stand—Staff Members Musical Chair — Winners: Science on top, Maths at bottom and Hindi in between!

Bottom row left: Boxing bout with Mr. Athisayam Vethamani refereeing.

„ centre: Vishabadosh, VI Form A—District Sports *Intermediate* Champion.

„ right: Flag drill—Form I.

ANDERSON HIGH SCHOOL

Black and white cut paper

Landscape

By

Pasupathy, III-A.

Black and white cut paper

Poster Drawing

By

S. Jaganathan, III-A.

வாழ்க்கையில் வெற்றி

M. அப்துல் ஹமீத், V-B

(உயர்நிலைப் படிவங்கள், கட்டுரைப் போட்டி, இரண்டாம் பரிசு)

வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்ற ஒவ்வொரு வருடைய சரித்திரத்தையும் படித்துப் பார்த்தால் எந்தக் குண விசேஷங்களினால் அவர்கள் வாழ்க்கைப் போரில் வெற்றி கண்டார்கள் என்பதை நன்கு அறியலாம். பெரியோர்களின் வரலாறுகளை ஆழ்ந்து கவனித்தால் அவர்கள் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்றதற்குக் காரணம் அவர்களின் உயர்ந்த எண்ணங்களே என்பதை நன்கு அறியலாம். நாம் எல்லோரும் இறைவன முன்னிலையில் சமமே. மாந்தர் உயர்வடைவதும் இழிவடைவதும் அவர்களின் உள்ளத்தின் தன்மையைப் பொறுத்துள்ளது. உள்ளத்தின் பிரகாரம்தான் செயல் பரிணமிக்கும். உள்ளத்தின் ஊழியன் தான் உடல்.

குடல் ஆபரேஷன் செய்வதற்கு முன்னால் மருத்துவர்கள் காந்திஜிக்கு பயக்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டாவென்றும் தம முடைய உள்ளத்தை வேறு வழியில் திருப்பிக் கொள்வதாயும் மருத்துவர்கள் எதுவும் செய்யலாம் என்றும் கூறினர். அவ்வாறே, ஆபரேஷனும் முடிந்தது. இவ்வாறே முஸ்லிம்களின் மூதல் உலக மகாபுத்தத்தில் 44 குண்டுக் காயங்களுடன் மருத்துவவிடுதிகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார் அவரும் தமக்குக் குளோரோபார்ம் தர வேண்டா என்றும், கைமில் ஒரு புத்தகத்தைக் கொடுத்துவிட்டு ஆபரேஷன் செய்யலாமென்றும் கூறினர். இதிலிருந்து நமக்கு உள்ளத்தின் ஊழியன் தான் உடல் என்பது விளங்க வில்லையா?

உலகில் வெற்றி பெற்ற பெரியோர்கள் தங்கள் இளம வயதில் எந்த இலட்சியம் பூண்டார்களோ, அதே இலட்சியத்தில் உயர்வடைந்தார்கள். ஆபிரஹாம் லிங்கன் தம் இளம வயதில் வீதியில் செல்லும்பொழுது சில அடிமைகள் விறகப்படுவதைக் கண்டார். அப்பொழுது அவர் தமக்குள், “நான் இந்த நாட்டின் தலைவனாக வருவேன். அப்பொழுது இவ்வடிமைத் தனத்தைத் தகர்த்தேறி வேன்,” என்று எண்ணியதுதானே அவரை அவ்வளவு பெரிய மனிதனாகச் செய்தது ஒரு சிறு விதையை நட்பு பக்குவமாக வளராத

தால் அது எவ்விதம் பெரிய மரமாவது இயற்கையோ, அதேபோன்று ஆரம்பத்தில் சரியான லட்சிய வித்தை மனத்திலே விதைத்தால் அது வளர்ந்து என்றும் மாமாகப் பரிணமிக்கும். ஆகவே, நாம் வெற்றி பெறக் குறிக்கோள் ஒன்று வேண்டும்.

நான் ஏழையாக இருக்கின்றேனே. நான் எப்படி வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற முடியும் என்று யாரும் ஏங்கவேண்டா. உலக சரித்திரத்தைத் திருத்தியமைத்தவர்கள் பெரும்பாலோர் ஏழைகள்தாம். ஏழமை வெற்றிக்கு எவ்விதத் தடங்கலும் செய்யாது எனத் திடமாக நம்பலாம். இதைச் சரித்திரமே கூறுகின்றது.

“எங்களின் தந்தை” என்று துருக்கிய ரால் போற்றப்படும் கமால் பாஷா கடற்கரைக் காரியல் தர் வேலை பார்த்து வந்த ஓர் ஏழையி னுடைய மகன் தானே!

வியன்னா தெருக்கரிலே வண்ணம்திட்டிக் காலம் கழித்த ஹிட்லர், பின்பு ஜெர்மானியின் சர்வாதிகாரியாகி ஜெரோப்பாக் கண்டத்தின் படத்திலே புது வண்ணம் திட்ட வில்லையா? அமெரிக்க நாட்டைச் சுதந்தர நாடாகச் செய்த ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் ஓர் ஏழை. மோட்டார் காரைக் கண்டுபிடித்த கோட்சுவராகிய ஹெனரி போர்ட் ஓர் ஏழை தான். இவ்வாறே ரைட் சுகோதராகள், உடரோ வில்ஸன், ஆபிரஹாம் லிங்கன், கார்ல் மார்க்ஸ், ஸ்டீவ் ஸ்போ ஆட்வொர்க்ஸ் எழைகள்தாம்.

நாம் இந்த இளமையில் திடமான இலட்சியங்களுடைய, மேலான குணங்களையும நம் முடைய பசிய மனத்திலே பதிய வைக்க வேண்டும். இப்பொழுது மனத்திலே பதிக்கின்ற விஷயங்கள் எக்காலத்திலும் அழியா. ஆகவே தான் தமிழ் மூதாட்டி “இளமையிறு கல்” என்று சொன்னான்.

அடுத்தபடியாக நமக்குத் தன்னம்பிக்கை அவசியம். ரூனி எம்ர்ஸன் எப்பவும், “தன்னம்பிக்கை இல்லாதவனின் வாழ்க்கை

காலால் நடப்பதற்குப் பதிலாக தலையால் நடப்பதை யோக்கும்," எனக் கூறுகிறார். உலக சரித்திரம் என்பது தன்னம்பிக்கை கொண்ட சிலருடைய வரலாறுகள்தாம்.

"மனிதனை அணி செய்யும் குணங்களில் மேலானது தைரியம்" என்று டேனியல் வெப்ஸ்டர் என்பவர் கூறுகிறார். ஒரு தடவை லெனின் ஜார் அரசாங்கம் கைது செய்யச் சொல்லி ஊர் முழுவதும் காவல் போட்டிருந்தனர். ஆனால், லெனின் பயந்து ஒளிந்து கொள்ள வில்லை. அபாயத்தை எதிர்த்தார். கையில் ஒரு குடையை எடுத்துக்கொண்டு வெளியில் வந்து வீதியில் நின்றிருந்த இரு போலீஸ்களிடம் "குட் மார்னிங்" என்று சொல்லிவிட்டு மீண்டும் நடந்தார். போலீஸில் ஒருவன் மற்றவனைப்பார்த்து "லெனின் மாதிரி இருக்கின்றாரே," என்றார். அதற்கு மற்றொருவன், "லெனினாயிருந்தால் நமக்கு எதிரே இவ்வளவு தைரியமாக வருவாரா?" என்றான். இதனால்தான் லெனின், "அபாயத்தைக் கண்டு பயந்து விடாதே, பயந்தால் அது இரு மடங்காகும்; எதிர்த்தால் அது அரை மடங்காகும்" எனக் கூறுகிறார்.

சிலருக்குக் கை, கால் முதலியவைகள் ஊனமாயிருக்கலாம். அவர்கள் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற முடியாதே என்று எங்க வேண்டா. இவர்களுக்கு எல்லாம் ஹெலின் கேல்லர் என்ற ஓர் அமெரிக்க மாது எடுத்துக் காட்டாக உள்ளாள்.

வாழ்க்கையில் ஒரே ஒரு குறிக்கோளைக் கொண்டு விடா முயற்சியைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். "தோல்வியே வெற்றிக்கு அறி குறி." ஆகவே நாம் பன்முறை தோல்வி அடைந்தாலும் தவறில்லை உலகில் தோன்றிய விஞ்ஞானிக ளெல்லாம் பன் முறை தோல்வி யடைந்தவர்களே.

"எவ்விதம் ஒரு சிங்கம் தன் கூரிய நகங்களைப் பதிய வைக்கின்றதோ, அதேபோல நானும். என்னுடைய பெயரை உலக சரித்திரத்தில் பதிய வைப்பேன்" என முஸோலினி கூறுகிறார். இவ்விதமாக நாமும் நம்முடைய மேலான இலட்சியங்களைக் கூறி வெற்றி பெறுவோமாக!

First-prize winner in Hobbies.

M. Vadivelu, VI-C.

A talented lad who combines artistic taste with a fine spirit of endurance and cheerfulness. Last year he fretted and fumed over a Sky-Scraper and this year he fretted but never fumed over the Chinese Tea House! — Editor.

வராகசாமி

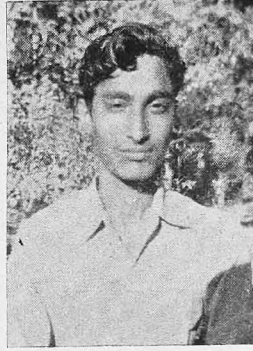
M. பெஞ்சமின், IV-B

(உயர்நிலைப் படிவங்கள், சிறுகதைப் போட்டி, பரிவுப் பரிசு)

வட்டிக்கடை வராகசாமியைப் பற்றி அறியாதவர் அந்த வட்டாரத்திலேயே இல்லை என்றால் அது மிகையாகாது. ஒன்றுக்குப் பத்து வட்டி வீதம் வாங்கி ஏழைகளின் சொத்தைச் சூரையாடிப் பணக்காரர்களின் பட்டியலில் முதலிடம் பெற்றுவிட்டார். அவ் ஹிலிருந்த கேடி கந்தப்பன் அவரை எப்படியாவது மட்டம் தட்டவேண்டும் என்று நெடு நாட்களாகத் திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு நாள் காலை அவ்வூர் பிரபல ஹோட்டல் பவானி பவனுக்கு ஒரு மனிதர் வேகுவேகமாகப் போனார். அவர் அணிந்திருந்த சில்கு ஜீப்பாயும், மடிப்புக் கலையாத சரிகை வேஷ்டியும், கையிலிருந்த மோதிரங்களும், காதிலிருந்த வைரக்கட்டுக்களும் அவர் ஒரு பெரிய மனிதர் என்று பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தன. அவரைக் கண்ட ஹோட்டல் முதலாளி பெரிதும் உபசரித்தார். அந்த மனிதர் 5000-லட்டுகளுக்கு ஆர்டர்கொடுத்த அட்வான்ஸ் 10-ரூபாய் தந்து விட்டுப் போனார்.

அன்று மாலை அந்த மனிதர் வட்டிக்கடை வராகசாமியின் கடைக்குக் காரிடம் வந்திருக்கிறார். அவருடைய பகட்டான உடையும், மிடுக்கான நடையும் கண்ட வராகசாமி ஓடோடியும் உபசரித்தார். பின் அந்த மனிதர் தாம் வந்த காரியத்தைக் கூறத்தொடங்கினார். “நான் வெளியூர். என் மகளுக்குக் கல்யாணம் நடக்கப்போவதால் உம்மிடம் சில நகைகள் வாங்கிக்கொண்டு போகலாம் என்று வந்திருக்கிறேன்” என்றார். உடனே, வராகசாமி சில நகைகளை எடுத்து அவர் முன் வைத்தார். அவரும் தமக்குப் பிரியமான சில நகைகளை எடுத்துக்கொண்டார். பிட்டு. 5000 ஆயிற்று பின் அந்த மனிதர் தாம் இங்குப் பணம் கொண்டுவர வில்லை என்றும், தம்மோடு காரிடம் வந்தால் பணம் வாங்கித் தருவதாகவும் கூறினார். வராக

சாமி அதற்குச்சம்மதிக்கவே இருவரும் காரிடம் எறிக்கொண்டு பவானி பவனை அடைந்தனர். இருவரும் ஹோட்டலுக்குள் சென்றனர்.

பின் அந்த மனிதர் ஹோட்டல் முதலாளியைப் பார்த்து, ‘அந்த 5000-த்தை இவரிடம் கொடுத்து விடுங்கள். நான் அவசரமாய் ஓர் இடத்திற்குப் போகவேண்டி இருப்பதால் நான் இங்கு உங்களைவிட்டு இருக்க அவகாசம் இல்லை. காரும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது,’ என்று கூறி அவர்களிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு காரிடம் எறிக்கொண்டு போய் விட்டார். ஹோட்டல் முதலாளி வேலையாட்களுக்கு உத்திரவிட வே அவர்களும் லட்டுப் பொட்டலங்களை வராகசாமியின் முன் வைத்தனர். அவைகளைக் கண்ட வராகசாமி ‘என்ன அவ்வளவும் சில்லறையா?’ என்று கேட்டார். உடனே முதலாளி ‘என்னய்யா, உனது நிற்கு, மொத்தம் 5,000 லட்டு இருக்கின்றது நீர் என்னவா சில்லறை என்கிறீர். சரி, இதற்கு இன்னும் 290-ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். பணம் கொடுத்துவிட்டு லட்டுகளை வாங்கிக் கொண்டு போங்கள்’ என்றார். இதைக் கேட்ட வராகசாமி மயங்கிக் கிழி விழுந்து விட்டார். பின் தெளிவடைந்து ‘என்னிடம் 5000-ரூபாய் பெறுமான முள்ள நகைகளை வாங்கிக்கொண்டு உம்மிடம் பணம் வாங்கித் தருகிறேன் என்றல்லவா சொன்னான். இதேதோ பெரிய மோசடியாய் இருக்கிறீர்’ என்று இருவரும் வாதாடிக்கொண்டிருக்கையில், அவர்கள் முன் ஒரு கடிதம் வந்து விழுந்தது. அந்தக் கடிதத்தை வராகசாமி எடுத்துப் பிரித்தார். அதில் ‘சுமார்த சோணகிரி வராகசாமியே, இனிமேலாவது ஒழுங்காய் இருப்பீர் என்று நம்புகிறேன். நீர் ஏழைகளின் சொத்தைச் சூரையாடி அவர்களைப் பரிதவிக்கச் செய்தீர், அவர்கள் எவ்வளவு இன்னல்களுக்குள்ளாகி யிருப்பார்கள்’ எல்பதை உணர்ந்து இனியாவது அவர்களுக்கு

மொத்தம் 5,000 லட்டு இருக்கின்றது நீர் என்னவா சில்லறை என்கிறீர். சரி, இதற்கு இன்னும் 290-ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். பணம் கொடுத்துவிட்டு லட்டுகளை வாங்கிக் கொண்டு போங்கள்’ என்றார். இதைக் கேட்ட வராகசாமி மயங்கிக் கிழி விழுந்து விட்டார். பின் தெளிவடைந்து ‘என்னிடம் 5000-ரூபாய் பெறுமான முள்ள நகைகளை வாங்கிக்கொண்டு உம்மிடம் பணம் வாங்கித் தருகிறேன் என்றல்லவா சொன்னான். இதேதோ பெரிய மோசடியாய் இருக்கிறீர்’ என்று இருவரும் வாதாடிக்கொண்டிருக்கையில், அவர்கள் முன் ஒரு கடிதம் வந்து விழுந்தது. அந்தக் கடிதத்தை வராகசாமி எடுத்துப் பிரித்தார். அதில் ‘சுமார்த சோணகிரி வராகசாமியே, இனிமேலாவது ஒழுங்காய் இருப்பீர் என்று நம்புகிறேன். நீர் ஏழைகளின் சொத்தைச் சூரையாடி அவர்களைப் பரிதவிக்கச் செய்தீர், அவர்கள் எவ்வளவு இன்னல்களுக்குள்ளாகி யிருப்பார்கள்’ எல்பதை உணர்ந்து இனியாவது அவர்களுக்கு

உதவிசெய்து, அவர்கள் கண்ணிரைத் துடைத்துக் களிப்பை அவர்களின் முகங்களில் மலரச் செய்யவும்." திருப்பித் திருப்பிப் படித்தார் வராகசாமி, வல்லவனுக்கு ஒரு வல்ல

வன் உண்டென்பதை நினைத்து அது முதல் அவரும் அனைவரும் போற்றும்படி ஏழை பங்காளனுத் திகழ்ந்தார்.

நமது நாட்டின் விவசாயம்

A. குப்பாத்தை, III-C

(கீழ்க்கண்ட படவங்கள், கட்டுரைப் போட்டி, முதற் பரிசு)

நம் நாட்டில் முற்காலத்தைப் போலவே கலப்பைகளைக் கொண்டு ஏர் உழுகின்றார்கள். புதிய முறைகளைக் கையாள முன்வரவில்லை. கூட்டுறவு முறையில் பயிர் செய்ய ஒருவரையொருவர் நம்ப வில்லை.

முற்காலத்தில் குச்சுகளைக் கொண்டு கிளறினார்கள். அவர்கள் நாகரீகம் அடையாததால் பயிரிடும் முறைகளை அறிய முடியவில்லை. நம் நாட்டின் வேறு பெயர் விவசாய நாடு. அப்பெயர் இருந்தும் நம் நாடு முன்னேற்றம் அடையவில்லை.

முன்னேறாமல் இருப்பதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அவை வருடா வருடம் நிலவளத்தைப் பெருக்காமை, பருவமழை தவறுதல், வருடா வருடம் ஜனத் தொகை அதிகரித்தல், பழைய முறைக்கருவிகளையே பயன்படுத்துதல், பழையமுறை எருக்களைப் பயன்படுத்துதல். புதிய முறையான விஞ்ஞான முறையில் பயிர் செய்யாமை, நம்நாட்டில் உள்ள நிலங்களில் பெருபாலும் பண்படாத பூமிகளாயிருத்தல், நிலங்களை துண்டுத் துண்டாக இருந்து டிராக்டர் போன்ற எந்திரங்களைப் பயன்படுத்த முடியாமை என்பனவாம்.

வேளி நாடுகளில் விவசாயம் நம் நாட்டை விட அதிகமாக முன்னேறி யுள்ளது.

ஏனெனில், அவர்கள் எல்லாவித வேலைகளுக்கும், அதாவது, நிலத்தை உழுவதற்கும், நடுவதற்கும், களை எடுப்பதற்கும், அறுவடை செய்வதற்கும், நெல் வேறு, வைக்கோல் வேறுக பிரிப்பதற்கும் எந்திரங்களையே பயன்படுத்துகிறார்கள்.

நம் நாடு முன்னேற வேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்? துண்டு நிலங்களை எல்லாம் ஒன்றாகச்சேர்த்துக் கூட்டுறவு முறையில் பயிரிட வேண்டும்.

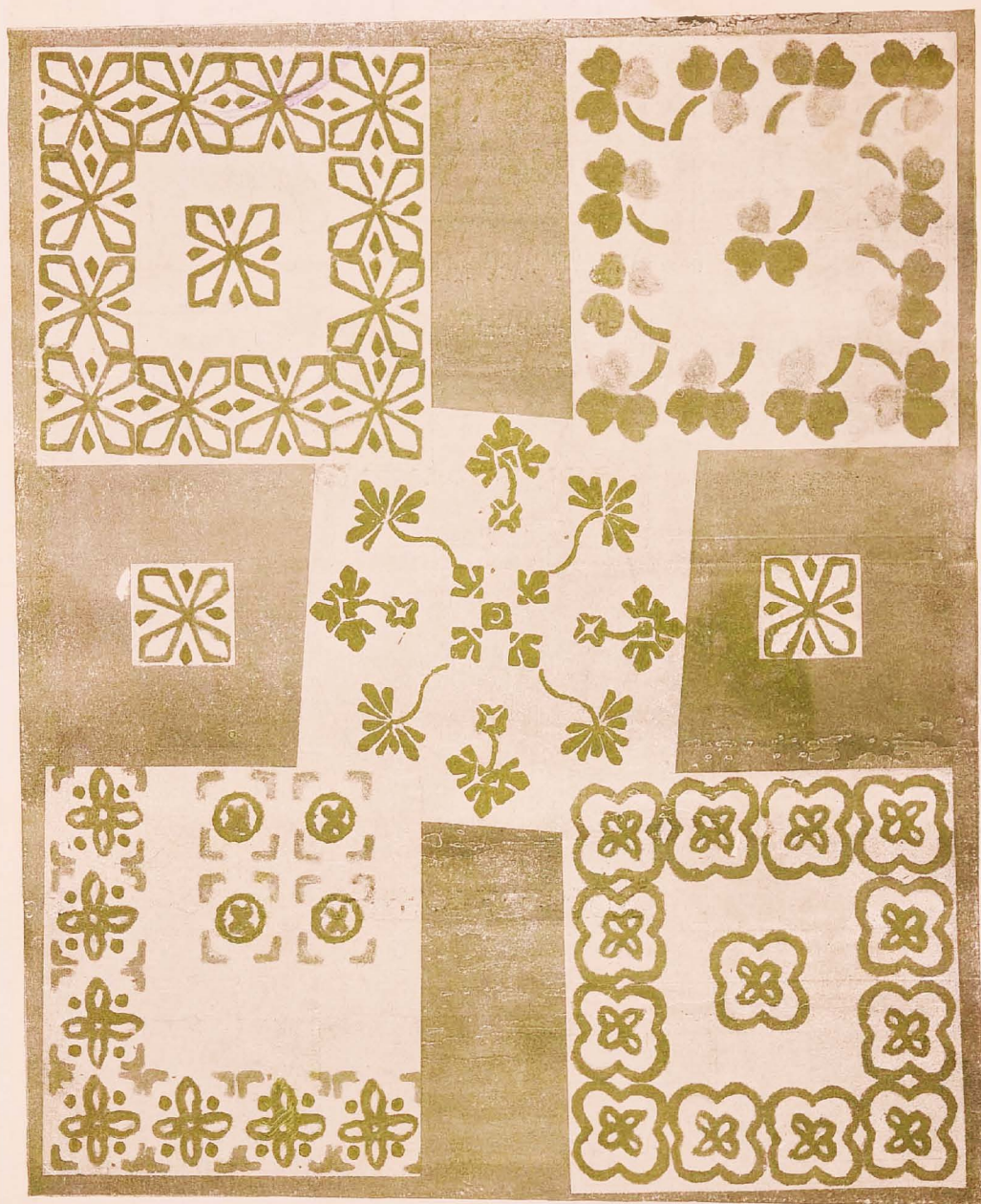
புதிய உரமான அம்மோனியம் சல்பேட், பாஸ்பேட், ரூபர்பேட் முதலியவைகளை நிலங்களுக்கு உபயோகிக்க வேண்டும். டிராக்டர்போன்ற எந்திரங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அநேக நிலங்கள் பயிரிடப் படாமல் இருக்கின்றன ஆதலால் அநிலங்களை எல்லாம் பயிரிட வேண்டும். அரசாங்கம் கீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்து உதவி அளிக்க வேண்டும். பயிர்களை அழிக்கும் படியான பூச்சிகள், புழுக்கள் முதலியவைகளை அழிக்க வழிதேட வேண்டும். ஜப்பானிய முறையை விவசாயத்தில் கையாள வேண்டும். விஞ்ஞான முறையைப் பயிரித் தொழிலில் பயன்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் நம் நாடு விவசாயத்தில் முன்னேற்ற மடையும்.

Line-Cut

1st row top to bottom: T. V. Parthasarathy, VI-A. R. Varadarajan, VI-A. A. P. Bashyam, VI-A.
 Centre top: E. Rajagopal, VI-C.
 „ bottom: R. Jeyaraman, V-C.
 3rd row top to bottom: A. Nadarajan, VI-A. S. Ganesan, VI-C. Ahamadulla, VI-B. T. M. Arunachalam, VI-A.

Potato and stick printing

by K. Thanabalan, V-A.
K. Vimalanathan, V-A.

Prayer and its Power

A. Cornelius Manoharan, IV-Form A.

(Short Story Competition—Second Prize.)

A Bishop was on his missionary tour of the World. It so happened on one occasion, while the Bishop was on his voyage to a distant part of the World, he was passing by a small Island where God's work was done by his predecessors some years back. The Bishop thought it would do well to meet them and revive them in their faith. Accordingly he made arrangements for a boat to carry him to the Island. In the Island he met three old men who were the only inhabitants. They were very old, being over a hundred years of age. With their flowing snowy-white beard reaching as far as their knees, and their long robes, they were like the sages of the olden days. The Bishop having met them, told them how he had broken his journey and how anxious he was to strengthen them in their belief in Christ. The old men said, "O Great Bishop! We are always faithful to God and we believe in Him and we pray to Him to save us." The Bishop said, "Well, what are the prayers you say? What books have you for your guidance?" The old men said, "O Great Bishop! We can neither read nor write. We have no books. But we go on saying, 'O Lord! You are Three, we are three, save us, O Lord.' We repeat this prayer day and night." The Bishop was shocked to hear that! "Is this all the prayer you do? This is not enough. I shall teach you the prayer which the Lord Jesus Himself taught us", he said. So saying, he taught them the prayer beginning with "Our Father." After a long time he succeeded in getting one of them say the prayer by heart. After instructing

the other two to learn it from the first, he took leave of them and reached the ship.

The Bishop was strolling on the deck, well satisfied with the day's work, when suddenly he saw a boat with white sails coming in the direction of the ship. He waited wondering who that might be. As the boat approached, he found that

it was not a boat with sails, but it was the group of the three old men, who with joined hands, their beards blowing like sails in the wind, was sailing on the big ocean, standing on the waters as on firm soil, and gliding and riding over the waves as skating on ice! The Bishop was spell bound and was unable to say a word when the

old men neared the ship. Keeping pace with the ship they addressed the Bishop standing on the deck. "O Great Bishop! Our poor memory has failed us. We have forgotten the prayer you taught us. None of us could remember more than the first two words. So forgive us old men and teach us the prayer once again."

Then Bishop realised that it was not the form of prayer that counted. It was the absolute faith, belief and sincerity that counted in prayer. The very simple words that formed the prayer of the old men uttered with all their strength of belief and faith in Him gave them the supernatural power to walk on the seas in such a manner that he had witnessed! So he said to them, "O Holy men! Please do not bother about the prayer I taught you. Your prayer is the

best. I have ever known all these years! Go in peace and pray as you did before I disturbed your peace."

The old men then began to repeat in one voice, "O Lord! You are Three; we are three, save us, O Lord!" and

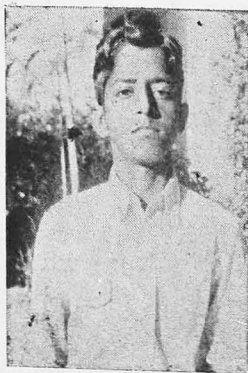
turned about and went back at top speed. The prayer was ringing in the ears of the Bishop who was gazing at them till they could be seen no more. He wondered whether he could do it himself!

DOG

R. N. Ganesan, IV-Form A.

(Essay competition first prize.)

The best friend a man has in this world may turn against him and become his enemy. His son and daughter reared with loving care, may become ungrateful. Man's reputation may be lost in a moment of ill-considered action. People who fall on their knees and do us honour when success is with us may be the first to throw the stone of malice when failure comes on us. The one absolutely unselfish friend a man may have in this selfish world, the one that never deserts him, the one that never proves ungrateful or treacherous is the Dog.

A man's dog stands by him in prosperity and in poverty, in health and in sickness. He will even sleep on the cold ground to be near his

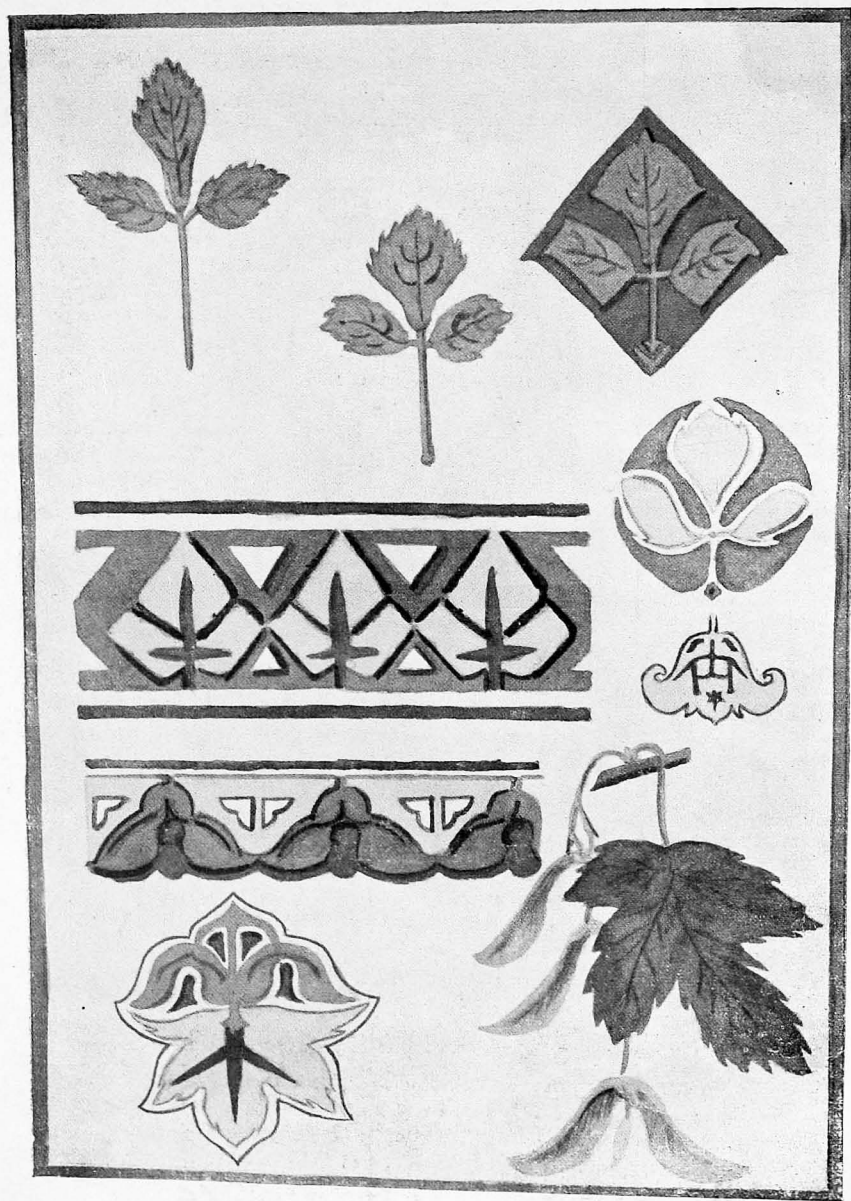
master's side. He will kiss the hand that has no food to offer. He guards the sleep of his pauper master as if he were a Prince.

When all friends desert, he remains. When riches take wings and reputation falls to pieces, he is constant in his love. If fortune drives the master forth an outcaste in the world friendless and homeless, the faithful dog follows him to guard him against danger and to fight against his enemies. When death comes and his master is buried and when all other friends go their way, there by the graveside will the noble dog be found, his head between his paws and his eyes sad, but open in alert watchfulness, faithful and true till death and even beyond it.

**Light & Dark
Landscape**
by
Kailasam, III-A.

Crayon drawing on dark paper
by K. E. Sadagopan, III-A.

Plant Design

Painted by
K. G. Varadarajan, IV-A.

PRASAD

Gedwin Vidyasagar, V-Form A.

(Short story competition first prize)

Once there lived a merchant. His name was Ranganathan. He had a son named Prasad. His mother was a religious woman.

After sometime he managed to get a job in a Christian institution. Rev. Thomas, a minister of the church, gave him work as a clerk. He was a good and pious Christian.

Prasad joined the school. While he was reading in the fourth class, his father died. Prasad's mother was managing the household affairs with the money which her husband had saved.

Then Prasad's mother earned her living through spinning and weaving at home and she had him educated up to the S. S. L. C. class. While Prasad was at school he was a good boy. All the teachers loved him because he was clever and good.

Prasad fell into debts while he was searching for a job. The people who had lent him money worried him to repay the debts. So Prasad made up his mind to steal money from the office itself. While he was taking the money, Rev. Thomas saw him. But he did not become angry. He smiled at Prasad and asked him why he did so. Then he advised him not to steal but to ask him for money to pay his debts.

After completing his education, Prasad was searching for a job. But everywhere he was turned out. His mother became ill. There was no money to pay for the doctor. All his friends refused to help him since he had incurred lot of debts. So, he decided to enter a house and steal money. But his conscience pricked him very much.

Then Rev. Thomas came to know of Prasad's family. He heard his sad story. He had pity on Prasad. He got for him a good job in another office and at the same time paid him money to clear all his debts. He also spoke to Prasad and his mother about Jesus Christ and made them lead a good life.

First-prize winners in Drawing & Painting competition.

V. Ulaganathan, V-A.

K. E. Sadagopan, III-A.

தோல்விகளே வெற்றிக்குக் காரணமாகும்

நம்முடைய வேலைகளிலோ அல்லது காரியங்களிலோ அபஜெயப்படும்போதும் அல்லது காரியசித்தியடையாமற் போகும் போதும் மிக்க அதைரியப்படுவதுண்டு. “ஏன் இக்காரியத்தைக்கூட எனக்கு சரியாகச் செய்துமுடித்து வெற்றியடையத் திராணியில்லையே?” என்று மனம் இளக்கரிப்படைவதும் சகஜம். ஆனால் இவ்விதமாக நாம் சலிப்புற அவசரமில்லை. பலகாரியங்களில் தோல்வியடைவதே நாம் கடைசியில் வெற்றிபெற ஏதுவாகும், நமக்கு சரியான அனுபவமும் ஏற்படும். ஆனால், நம்முடைய தோல்விகளின மத்தியில் மனத்தளர்ச்சியடையாது, விசுவாசத்தோடு ஆண்டவருடைய ஒத்தாசையைப் பேலும் மேலும் தேடவேண்டும் அவர் நம்மைப் பல்படுத்துதலும், அவருடைய சித்தமே நம்முடைய காரியசித்தியாகவேண்டும் என்றும் ஒப்படைக்கவேண்டும்.

ஆபிரகாம் லிங்கன் பிரசித்திபெற்ற அமெரிக்க ஜனாதிபதிகளில் ஒருவராக விளங்கினார். அவருக்கு அபுதவி கலப்பமாக, நேரே கையில் வந்து விழுந்தவிடவில்லை. வாலிபனாயிருக்கையில், தம் சொந்த பட்ட

னத்தின் பிரதிநிதி தேர்தலில் நின்று தோற்றார். பின் வியாபாரத்தை ஆரம்பித்து அதிலும சித்தியடையக்கூடாது, தன் கூட்டாளியின் மூலம் ஏற்பட்ட பெருங்கடனைத் தொலைக்க நேர்ந்தது. ஒரு அழகிய மங்கையைக் காதலித்தார்; ரிசாயமாகக் கொஞ்சக் காலத்தில் அந்தமமாள மரித்தனர். பின் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் சேர விரும்பியும் கூடாது போயிற்று. பின்னும் பல தேர்தல்களிலும் தோல்வியுற்றுக் கடைசியில் பெரிய ஜனாதிபதிகளில் ஒருவனானார். இவ்வெல்லா தோல்விகளினாலேயும, ஆண்டவருடைய ஒத்தாசையைத் தேட மறக்கவேயில்லை. தம் குடும்பத்தோடு ஒழுங்காக ஆலயத்திற்குச் சென்று தேவனை மெய்யாகவே தொழுதுகொள்ளவும் தவறியதில்லை. சிறுவயதிலிருந்து வேதாசனத்தை ஒழுங்காகக்கற்று அதையே தம் ஜீவியத்தில் ஒரு பாகமாக்கினார். எச்சமயத்திலும் ஜெபித்து, ஜெபத்தின் அவசியத்தையும், அதன் பலனையும் அனுபவத்திலும் அறிந்திருந்தார்.

—Kind courtesy of

“Grahamani.”—Editor.

வாழ்க்கையில் சலிப்பு ஏற்படுவதேன்?

“வினையாட்டுகளில் பங்கு கொள்ளாததே”

—நேரு விளக்குகிறார்

வாழ்க்கையைப் பூரணமாக அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால் ஒருவன் நன்றாக வேலை செய்வதுடன் விளையாடவும் வேண்டும் பலருக்கு வாழ்க்கையில் சலிப்பு ஏற்படுவதற்கு அவர்கள் சிறு பிள்ளையாக இருக்கையில் விளையாடாமலிருந்ததே காரணம், என்று குழந்தைகள் கூட்டமொன்றில் நேரு பேசுக்கையில் தமாஷாகக் கூறினார். சிறுவர்கள் குழந்தைப் பருவத்தில் இருக்கும் போது உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்ற பீபேதம் காட்டுவதில்லை. ஆனால், அவர்கள் வளர்ந்தவுடன் இந்த தீமை அவர்களிடம் புகுந்தவிடுகிறது. இதைத் தடுக்க வேண்டும் என்றார் நேரு.

எமாந்த பாடகர்

M. A. சீத்தாராம் III-B

(கீழ்க்கண்ட படங்கள், சிறுகதைப்போட்டி, முதல் பரிசு)

ஒரு வீட்டில் கலியாணம். பெரிய சங்கீதபாடகர்களின் கச்சேரியைக்கேட்பதற்காக ஜனங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வந்திருந்தார்கள். தக்க சமயத்தில் கச்சேரி ஆரம்பமாகிற்று.

பாடகர் பாட ஆரம்பித்தார். அவருக்கு எதிராக வீட்டின் சொந்தக்காரர் உட்கார்ந்திருந்தார் பாடிக்கொண்டே இருக்கும் போது பாட்டு அவர்களின் மனத்தைக் கவர்த்து விட்டது ஒரு ரசிகர் 'சபாஷ்' என்றதும் வீட்டுக்காரரும், "சபாஷ், இதற்கு ஒரு தூறு கொடுக்கவேண்டும், அப்பா" என்றார். இதைக் கேட்ட பாடகருக்கு உற்சாகம் பொங்கிவிட்டது. வேறு ஒரு பாட்டை இனிமையாகப் பாடத் தொடங்கினார், சில ரசிகர்கள் "பலே, சபாஷ்" என்று தலையை ஆட்டினார்கள். உடனே வீட்டுக்காரர், "ஆமாம், அப்பா இதற்கு ஐந்தாறு" என்றார். பாடகரும் பணம் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று நினைத்து உற்சாகமாகப் பாடினார். கச்சேரி முடிவடைந்தது.

பிறகு வீட்டுக்காரர் ஒரு தட்டில் தாம்பூலம், ரூபாய் முதலியனவற்றை வைத்துப் பாடகரிடம் கொடுத்தார். பாடகர் ரூபாயை ஆவலுடன் எண்ணிப் பார்த்துவிட்டு, வீட்டுக்காரரைப் பார்த்து விழித்தார். "என்ன, பாடகர், எல்லாம் திருப்திதானே?" என்றார் வீட்டுக்காரர். "ஆமாம், ஒரு தடவை ரூபாய் தூறும், மற்றொரு தடவை ரூபாய் ஐந்தாறு மாகக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, இரண்டு 'சபாஷ்'களும் சபையோர் அறிய கொடுத்தீர்களே; அதைக் கணக்கிடாமல் விட்டு விட்டீர்களே" என்றார் பாடகர். வீட்டுக்காரரும் சற்றும் தயங்காது, "என்ன ஐயா, பிரமாதம்; தாங்கள் காது குளிரப் பட்டினீர்கள், நானும் உமது மனம் குளிரப்பேசினேன்; அதில் தவறு என்ன?" என்றார். இதைக் கேட்ட பாடகர் எமாந்து போனார். இருசித்திற் குரங்குப் போலானார்.

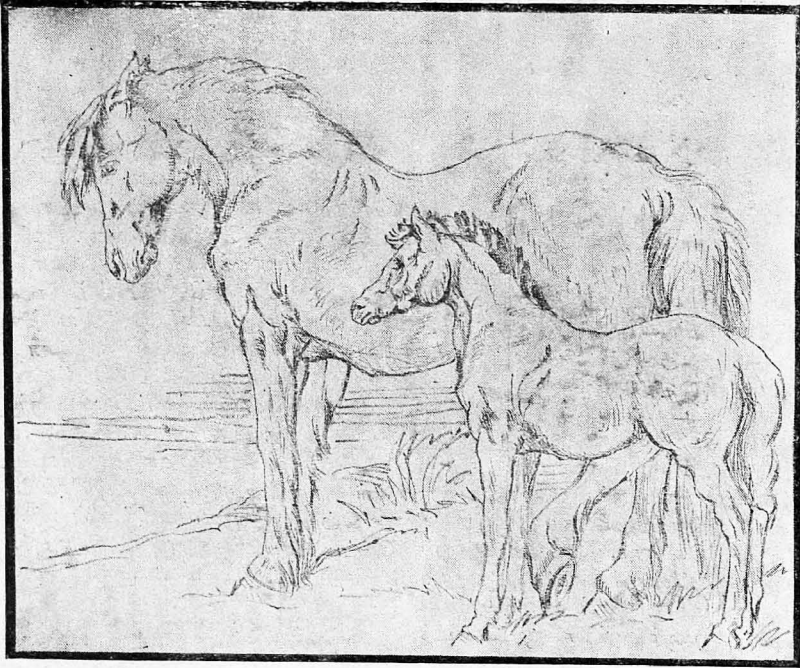
விடுகதை

சி. இன்பராஜன், IV-A,

1. வெளிச்சத்திலே பிடித்தது, வெளியிலே ஓடாமல் இருட்டிலே ஓடுது ஏக வெகு வேகமாய்—அது என்ன?
2. உள்ளே ஓட வெளியே ஓட வேலைக்காரர்கள் எல்லாம் ஓடுகிறார்—அது என்ன?
3. எட்டி விட்டிலே கொட்டி வேலை எத்தனையோ வகை மண்ணுக்கு மேலே—அது என்ன?
4. கொட்டை இடித்ததடி; கூட்டிக் குடிப்பதடி—அது என்ன?
5. தேய்த்துத் தடவுகிறேன், திருப்பிப் போடுகிறேன்—அது என்ன?
6. ஏற விரிக்கும் இலை, இறங்க மூடும் இலை—என்ன இலை?
7. ஒண்ணே ஒண்ணுத்தான், உலகெங்கும் இருப்புதான்—அது என்ன?

1. சிவன். 2. கழிவு. 3. மீனாட்சி. 4. காடு. 5. செஞ்சா. 6. கிழிவு.

மகாபலா

Pencil Drawing